

คู่มือเตรียมสอบ

นักการทูต

ปฏิบัติภารกิจ

ภาคความรู้ความสามารถทั่วไปและภาษาอังกฤษ

ใหม่ปี 2567

ประกอบด้วย

การสอบเพื่อวัดความรู้ความสามารถทั่วไป (คะแนนเต็ม 200 คะแนน) เป็นการสอบข้อเขียน แบ่งเป็น 2 วิชา คือ

- วิชาความรู้ความสามารถทั่วไป (100 คะแนน) เป็นข้อสอบภาษาไทยเพื่อทดสอบความรู้ความสามารถทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม กฎหมาย ฯลฯ ทั้งของประเทศไทยและของโลก
- วิชาการใช้ภาษาอังกฤษ (100 คะแนน) เป็นข้อสอบภาษาอังกฤษเพื่อทดสอบ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ (English Proficiency)

เปิดติวครบวงจร ทุกหน่วยงานสอบและติวทางไปรษณีย์ ติดต่อ 02-3186868, 02-3141492
ศูนย์รวมคู่มือเตรียมสอบและแนวข้อสอบ มีวางจำหน่ายตามศูนย์หนังสือทั่วประเทศ
บริการจัดส่งพัสดุ หรือ ไฟล์ดาวน์โหลด www.thebestcenter.com
ติดต่อไลน์ Line ID : @thebestcenter หรือ Line ID : 0822151906

320.-

**คู่มือเตรียมสอบ
นักการทูตปฏิบัติการ**

ราคา 320.-

คำนำ

ชุดคู่มือเตรียมสอบนักการทูตปฏิบัติการกระทรวงการต่างประเทศ ภาควิชาการความสามารถทั่วไป ทางสถาบัน THE BEST CENTER และฝ่ายวิชาการของสถาบันได้เรียบเรียงขึ้น เพื่อให้ผู้สมัครสอบใช้สำหรับเตรียมตัวสอบในการสอบแข่งขันฯ ในครั้งนี้

ทางสถาบัน THE BEST CENTER ได้เล็งเห็นความสำคัญจึงได้จัดทำหนังสือเล่มนี้ขึ้นมา ภายในเล่มมีสรุปข่าวเหตุการณ์ที่สำคัญทั้งในและต่างประเทศให้อัพเดทใหม่ และตามด้วยเจาะข้อสอบเก่าแยกเป็นส่วน ๆ พร้อมคำเฉลย และข้อสอบเก่าจริงในสนามสอบ เพื่อให้รู้แนวการตอบ

ท้ายนี้ คณะผู้จัดทำขอขอบคุณทางสถาบัน THE BEST CENTER ที่ได้ให้การสนับสนุนและมีส่วนร่วมในการจัดทำต้นฉบับนี้ ทำให้หนังสือเล่มนี้สามารถสำเร็จขึ้นมาเป็นเล่มได้ พร้อมกันนี้คณะผู้จัดทำขออภัยขอรับข้อบกพร่องใด ๆ อันเกิดขึ้นและยินดีรับฟังความคิดเห็นจากทุก ๆ ท่าน เพื่อที่จะนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

ขอให้โชคดีในการสอบทุกท่าน

ฝ่ายวิชาการ

สถาบัน The Best Center

www.thebestcenter.com

สารบัญ

☆ สรุปเหตุการณ์ทั้งในและต่างประเทศ อัปเดต ชุดที่ 1	1
☆ สรุปเหตุการณ์ทั้งในและต่างประเทศ อัปเดต ชุดที่ 2	71
☆ สรุปเหตุการณ์ทั้งในและต่างประเทศ อัปเดต ชุดที่ 3	101
☆ สรุปเหตุการณ์ทั้งในและต่างประเทศ อัปเดต ชุดที่ 4	119
➤ เก็งแนวข้อสอบนำออกเหตุการณ์ ชุดที่ 1	125
➤ เก็งแนวข้อสอบนำออกเหตุการณ์ ชุดที่ 2	211
☆ เก็งประเด็น ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ กฎหมายระหว่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ องค์การเศรษฐกิจระหว่างประเทศ การสร้างประชาคมอาเซียน การทูตตลาด ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ	234
➤ ข้อสอบ ความรู้ความสามารถทั่วไปและวิชาการใช้ภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1	275
➤ ข้อสอบ ความรู้ความสามารถทั่วไปและวิชาการใช้ภาษาอังกฤษ ชุดที่ 2	301
➤ ข้อสอบ ความรู้ความสามารถทั่วไปและวิชาการใช้ภาษาอังกฤษ ชุดที่ 3	327
➤ ข้อสอบ ความรู้ความสามารถทั่วไปและวิชาการใช้ภาษาอังกฤษ ชุดที่ 4	354

เหตุการณ์น่าสนใจ ชุดที่ 1

► 1. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 เป็นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับที่ 20 มีที่มาจากการที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) แต่งตั้งคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (กรธ.) ขึ้นเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2558 ประกอบด้วยสมาชิก 21 คน มีนายมีชัย ฤชุพันธุ์ สมาชิก คสช. เป็นประธาน^[1] เมื่อร่างเสร็จแล้ว มีการลงประชามติในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2559 ซึ่งผู้มีสิทธิร้อยละ 61.35 เห็นชอบ พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงลงพระปรมาภิไธยและพระราชทานรัฐธรรมนูญเมื่อวันที่ 6 เมษายน พ.ศ. 2560 หลังมีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญฉบับผ่านประชามติตามพระบรมราชวินิจฉัย จำนวนมาตราในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ทั้งหมด 279 มาตรา มากเป็นอันดับที่ 3 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

รัฐธรรมนูญฉบับนี้ถูกวิจารณ์ว่าเป็นการสืบทอดอำนาจของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) เนื่องจากกำหนดให้สมาชิกวุฒิสภาไทย ชุดที่ 12 จำนวน 250 คน ที่ทำหน้าที่ในช่วง 5 ปีแรก มาจากการแต่งตั้งหรือคัดเลือกโดย คสช. ทั้งหมด ทำให้ถูกมองว่าองค์กรอิสระถูกควบคุมโดย คสช.

► 2. กีฬาซีเกมส์ 2025 หรือ กีฬาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 2025 ซีเกมส์ ครั้งที่ 33 ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันซีเกมส์ ครั้งที่ 33 หรือซีเกมส์ 2025 โดยจัดระหว่างวันที่ 9 - 20 ธันวาคม พ.ศ. 2568 / ค.ศ. 2025 หลังจากจบการแข่งขันซีเกมส์ครั้งที่ 32 ที่ประเทศกัมพูชาเป็นเจ้าภาพไปแล้ว

สถานที่จัดซีเกมส์ในประเทศไทยมีดังนี้ กรุงเทพมหานคร จังหวัดชลบุรี และจังหวัดสงขลา เป็นจังหวัดหลัก เหตุผลที่เป็นสามจังหวัดนี้เนื่องจากเป็นจังหวัดใหญ่ และมีความพร้อมในด้านของสถานที่ และอาจมีการอัปเดตสนามแข่งขันอีกครั้งในโอกาสถัดไป

ในด้านค่าธรรมเนียมการถ่ายทอดสดการแข่งขันยังไม่มียุทธศาสตร์ในการเก็บค่าลิขสิทธิ์ จากการจัดการแข่งขันที่ผ่านมาทางประเทศไทยและอีกหลายๆ ประเทศยังไม่มีมีการดำเนินการเก็บค่าลิขสิทธิ์ในส่วนนี้

สำหรับกีฬาใหม่ๆ หรือกีฬาพื้นบ้านที่บรรจุในการแข่งขันซีเกมส์ครั้งที่ 33 จะมีได้ไม่เกิน 4 ชนิดกีฬา ตามกติกาของสหพันธ์กีฬาซีเกมส์

โดยราชอาณาจักรไทยเป็นเจ้าภาพครั้งที่ 7 ซึ่งเคยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันมาแล้วในปี ค.ศ. 1959, 1967, 1975, 1985, 1995 และ 2007 ในส่วนของตราสัญลักษณ์การแข่งขัน ออกแบบโดย นายเรืองวิทย์ ภูธรารักษ์ ส่วนสัญลักษณ์นำโชคหรือมาสคอต ออกแบบโดย นายทวิช จิตเที่ยง และคำขวัญแต่งโดย นายพลจิตร์ ใสไชยยันต์ คำขวัญในซีเกมส์ครั้งนี้ คือ “Amity of ASEAN”

ประเทศที่เข้าร่วมการแข่งขันซีเกมส์ครั้งที่ 33

- ประเทศที่เข้าร่วมการแข่งขันมีทั้งหมด 11 ประเทศได้แก่
- ประเทศบรูไน

- ประเทศกัมพูชา
- ประเทศอินโดนีเซีย
- สปป.ลาว
- ประเทศมาเลเซีย
- ประเทศพม่า
- ประเทศฟิลิปปินส์
- ประเทศสิงคโปร์
- ประเทศไทย
- ประเทศติมอร์-เลสเต
- ประเทศเวียดนาม

และเจ้าภาพชิงแชมป์ครั้งที่ 34 ประเทศที่ได้เป็นเจ้าภาพคือประเทศมาเลเซีย

► 3. โอลิมปิก

โอลิมปิก 2024 หรือ ปารีสเกมส์ 2024 เป็นมหกรรมกีฬาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก จัดขึ้นที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส ระหว่างวันที่ 26 กรกฎาคม - 11 สิงหาคม 2567

โดยหลังผ่านการแข่งขันมาแล้วทั้งหมด 9 วัน จากการชิงชัยทองทั้งหมด 164 เหรียญ บรรดาประเทศผู้นำในตารางคะแนนเหรียญ ยังไม่ทิ้งห่างกันมากนัก

สรุปเหรียญโอลิมปิก 2024 ล่าสุด วันจันทร์ที่ 5 สิงหาคม 2567 (อัปเดตตามวันที่จัดทำ)

อันดับที่ 1 : สหรัฐอเมริกา ทำไป 19 เหรียญทอง, 26 เหรียญเงิน, 26 เหรียญทองแดง

อันดับที่ 2 : จีน ทำไป 19 เหรียญทอง, 15 เหรียญเงิน, 11 เหรียญทองแดง

อันดับที่ 3 : ฝรั่งเศส เจ้าภาพ ทำไป 12 เหรียญทอง, 14 เหรียญเงิน, 18 เหรียญทองแดง

อันดับที่ 4 : ออสเตรเลีย ทำไป 12 เหรียญทอง, 11 เหรียญเงิน, 8 เหรียญทองแดง

อันดับที่ 5 : สหราชอาณาจักร ทำไป 10 เหรียญทอง, 12 เหรียญเงิน, 15 เหรียญทองแดง

อันดับที่ 6 : เกาหลีใต้ ทำไป 10 เหรียญทอง, 7 เหรียญเงิน, 7 เหรียญทองแดง

อันดับที่ 7 : ญี่ปุ่น ทำไป 9 เหรียญทอง, 5 เหรียญเงิน, 10 เหรียญทองแดง

ส่วน ไทย สามารถคว้าได้แล้ว 2 เหรียญ จาก จักร์แจ่ม สุวรรณเพ็ง กำปั้นสาวที่การันตีเหรียญทองแดงแล้ว และ "วิว" กุลวุฒิ วิทิตศานต์ นักแบดมินตันชาวไทย ที่การันตีเหรียญเงิน

กีฬาโอลิมปิกฤดูร้อน 2024 หรือชื่อที่เป็นทางการ กีฬาโอลิมปิกครั้งที่ 33 หรือเป็นที่รู้จักในชื่อ ปารีส 2024 เป็นมหกรรมกีฬานานาชาติที่สำคัญในประเพณีโอลิมปิก ควบคุมโดยคณะกรรมการโอลิมปิกสากล ซึ่งจัดในกรุงปารีส สาธารณรัฐฝรั่งเศสจัดขึ้นระหว่างวันที่ 26 กรกฎาคม ถึง 18 กันยายน พ.ศ. 2567 ปารีสได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพ

กีฬาโอลิมปิก เมื่อวันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2560 ในประชุมคณะกรรมการโอลิมปิกสากล สมัยที่ 131 ณ ลิมา ประเทศเปรู รวมถึงกรุงปารีสก็ได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพพาราลิมปิกฤดูร้อน 2024 สำหรับนักกีฬาคนพิการเช่นกัน

ปารีสเคยเป็นเจ้าภาพกีฬาโอลิมปิกฤดูร้อน 1900 และกีฬาโอลิมปิกฤดูร้อน 1924 ซึ่งในครั้งนี้นี้ปารีสเป็นเมืองที่สองต่อจากลอนดอน ที่เป็นเจ้าภาพกีฬาโอลิมปิกฤดูร้อนถึง 3 ครั้ง นอกจากนี้เป็นการฉลองครบรอบ 100 ปีกีฬาโอลิมปิกฤดูร้อน 1924 ที่จัดในปารีส และกีฬาโอลิมปิกฤดูหนาว 1924 ที่จัดในเมืองชามอนี ประเทศฝรั่งเศส

► 4. รถไฟฟ้า

โครงข่ายระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานครและพื้นที่ต่อเนื่อง เป็นระบบขนส่งทางรางในเขตเมืองในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เริ่มเปิดให้บริการเป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2542 ในเส้นทางรถไฟฟ้าบีทีเอส สายสุขุมวิท (สถานีหมอชิต-สถานีอ่อนนุช) และรถไฟฟ้าบีทีเอส สายสีลม (สถานีสนามกีฬาแห่งชาติ-สถานีสะพานตากสิน) โดยในปัจจุบันมีรถไฟฟ้าที่เปิดให้บริการแล้วทั้งสิ้น 10 สาย 190 สถานี ครอบคลุมระยะทางไม่น้อยกว่า 277 กิโลเมตร

► ลำดับเหตุการณ์

ลำดับเหตุการณ์การพัฒนา		
ปี (พ.ศ.)	วันที่	เหตุการณ์
2542	5 ธันวาคม	เปิดให้บริการ รถไฟฟ้าบีทีเอส สายสุขุมวิท (สถานีหมอชิต-อ่อนนุช)
		เปิดให้บริการ รถไฟฟ้าบีทีเอส สายสีลม (สถานีสนามกีฬาแห่งชาติ-สะพานตากสิน)
2547	3 กรกฎาคม	เปิดให้บริการ รถไฟฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคล (สถานีบางซื่อ-หัวลำโพง)
2552	15 พฤษภาคม	เปิดให้บริการส่วนต่อขยาย รถไฟฟ้าบีทีเอส สายสีลม (สถานีสะพานตากสิน-วงเวียนใหญ่)
2553	23 สิงหาคม	เปิดให้บริการ รถไฟฟ้าแอร์พอร์ต เรล ลิงก์ (สถานีสุวรรณภูมิ-พญาไท)
2554	12 สิงหาคม	เปิดให้บริการส่วนต่อขยาย รถไฟฟ้าบีทีเอส สายสุขุมวิท (สถานีอ่อนนุช-บางรี)
2556	12 มกราคม	เปิดให้บริการส่วนต่อขยาย รถไฟฟ้าบีทีเอส สายสีลม (สถานีวงเวียนใหญ่-โพธิ์นิมิตร)
	14 กุมภาพันธ์	เปิดให้บริการส่วนต่อขยาย รถไฟฟ้าบีทีเอส สายสีลม (สถานีโพธิ์นิมิตร-ตลาดพลู)
	5 ธันวาคม	เปิดให้บริการส่วนต่อขยาย รถไฟฟ้าบีทีเอส สายสีลม (สถานีตลาดพลู-บางหว้า)
2559	6 สิงหาคม	เปิดให้บริการ รถไฟฟ้ามหานคร สายฉลองรัชธรรม (สถานีคลองบางไผ่-เตาปูน)
2560	3 เมษายน	เปิดให้บริการส่วนต่อขยาย รถไฟฟ้าบีทีเอส สายสุขุมวิท (สถานีบางรี-สำโรง)
	11 สิงหาคม	เปิดให้บริการส่วนต่อขยาย รถไฟฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคล (สถานีบางซื่อ-เตาปูน) ^[12]
2561	6 ธันวาคม	เปิดให้บริการส่วนต่อขยาย รถไฟฟ้าบีทีเอส สายสุขุมวิท (สถานีสำโรง-เคหะฯ) ^[13]
2562	29 กรกฎาคม	เปิดให้บริการส่วนต่อขยาย รถไฟฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคล (สถานีหัวลำโพง-ท่าพระ) ^[14]
	9 สิงหาคม	เปิดให้บริการส่วนต่อขยาย รถไฟฟ้าบีทีเอส สายสุขุมวิท (สถานีหมอชิต-ห้าแยกตลาดพร้าว)
	24 สิงหาคม	เปิดให้บริการส่วนต่อขยาย รถไฟฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคล (สถานีท่าพระ-บางหว้า) ^[15]

ลำดับเหตุการณ์การพัฒนา		
ปี (พ.ศ.)	วันที่	เหตุการณ์
	21 กันยายน	เปิดให้บริการส่วนต่อขยาย รถไฟฟ้าบีทีเอส สายเฉลิมรัชมงคล (สถานีบางหว้า—หลักสอง)
	4 ธันวาคม	เปิดให้บริการส่วนต่อขยาย รถไฟฟ้าบีทีเอส สายสุขุมวิท (สถานีห้าแยกลาดพร้าว—มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
		เปิดให้บริการส่วนต่อขยาย รถไฟฟ้าบีทีเอส สายเฉลิมรัชมงคล (สถานีเตาปูน—สิรินธร)
	23 ธันวาคม	เปิดให้บริการส่วนต่อขยาย รถไฟฟ้าบีทีเอส สายเฉลิมรัชมงคล (สถานีสิรินธร—ท่าพระ)
2563	5 มิถุนายน	เปิดให้บริการส่วนต่อขยาย รถไฟฟ้าบีทีเอส สายสุขุมวิท (สถานีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์—วัดพระศรีมหาธาตุ)
	16 ธันวาคม	เปิดให้บริการส่วนต่อขยาย รถไฟฟ้าบีทีเอส สายสุขุมวิท (สถานีวัดพระศรีมหาธาตุ—จตุรัส)
2564	16 มกราคม	เปิดให้บริการ รถไฟฟ้าสายสีทอง (สถานีกรุงธนบุรี—สถานีคลองสาน)
	8 กุมภาพันธ์	เปิดให้บริการสถานีเพิ่มเติมในเส้นทาง รถไฟฟ้าบีทีเอส สายสีลม (สถานีเซนต์หลุยส์)
	29 พฤศจิกายน	เปิดให้บริการ รถไฟฟ้าชานเมือง สายธานีรัถยา (สถานีกลางกรุงเทพอภิวัฒน์—รังสิต)
		เปิดให้บริการ รถไฟฟ้าชานเมือง สายนครวิถี (สถานีกลางกรุงเทพอภิวัฒน์—คลังชั้น)
2566	3 กรกฎาคม	เปิดให้บริการ รถไฟฟ้าบีทีเอส สายนคราพัฒนา (สถานีลาดพร้าว—ลำโพง)
2567	7 มกราคม	เปิดให้บริการ รถไฟฟ้าบีทีเอส สายสีชมพู (สถานีศูนย์ราชการนนทบุรี—มีนบุรี)

► กำหนดการในอนาคต

กำหนดการในอนาคต		
ปี (พ.ศ.)	เดือน	เหตุการณ์
2568	ยังไม่กำหนด	เปิดให้บริการส่วนต่อขยาย <u>รถไฟฟ้าฟ้ามหานคร สายสีชมพู (สถานีเมืองทองธานี–ทะเลสาบเมืองทองธานี)</u>
2570		เปิดให้บริการส่วนต่อขยาย <u>รถไฟฟ้าแอร์พอร์ต เรล ลิงก์ (ลาดกระบัง–ท่าอากาศยานอู่ตะเภา)</u> ^[22]
		เปิดให้บริการส่วนต่อขยาย <u>รถไฟฟ้าฟ้ามหานคร สายฉลองรัชธรรม (สถานีเตาปูน–สถานีกรุงไถ)</u>
		เปิดให้บริการ <u>รถไฟฟ้าฟ้ามหานคร สายสีส้ม ส่วนตะวันออก (สถานีศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย–สถานีแถมแก้ว)</u>
2571		เปิดให้บริการส่วนต่อขยาย <u>รถไฟฟ้าชานเมือง สายธานีรัถยา (บางซื่อ–หัวลำโพง)</u> และ ส่วนต่อขยาย <u>รถไฟฟ้าชานเมือง สายนครวิถี (บางซื่อ–หัวหมาก)</u>
		เปิดให้บริการส่วนต่อขยาย <u>รถไฟฟ้าชานเมือง สายธานีรัถยา (รังสิต–ธรรมศาสตร์รังสิต)</u> และ ส่วนต่อขยาย <u>รถไฟฟ้าชานเมือง สายนครวิถี (คลังชั้น–ศาลา และ คลังชั้น–ศิริราช)</u>
		เปิดให้บริการ <u>รถไฟฟ้าสายสีเงิน (สถานีบางนา–สถานีธนาคีร์)</u> ^[23]
2572		เปิดให้บริการส่วนต่อขยาย <u>รถไฟฟ้าแอร์พอร์ต เรล ลิงก์ (สถานีพญาไท–สถานีท่าอากาศยานดอนเมือง)</u>
		เปิดให้บริการ <u>รถไฟฟ้าฟ้ามหานคร สายสีส้ม ส่วนตะวันตก (สถานีบางขุนนนท์–สถานีศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย)</u>

► รายชื่อนายกรัฐมนตรีของไทย

1. พระยามโนปกรณนิติธาดา (พ.ศ. 2475 – 2476)
2. พ.อ.พระยาพหลพลพยุหเสนา (พ.ศ. 2476 – 2481)
3. จอมพล ป. พิบูลสงคราม (พ.ศ. 2481 - 2487) (พ.ศ. 2491 – 2500)
4. พ.ต. กวญ อภัยวงศ์ (พ.ศ. 2487 – 2488) (พ.ศ. 2489, (พ.ศ. 2490 – 2491)
5. นายทวี บุญยเกตุ (พ.ศ. 2488, 17 วัน)
6. ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช (พ.ศ. 2488), (พ.ศ. 2518), (พ.ศ. 2519)
7. นายปรีดี พนมยงค์ (พ.ศ. 2489)
8. พล.ร.ต.ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ (พ.ศ. 2489 – 2490)
9. นายพจน์ สารสิน (พ.ศ. 2500)
10. จอมพลถนอม กิตติขจร (พ.ศ. 2501) (พ.ศ. 2507 – 2516)
11. จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ (พ.ศ. 2502 – 2506)
12. นายสัญญา ธรรมศักดิ์ (พ.ศ. 2516 – 2518)
13. ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช (พ.ศ. 2518)
14. นายธานินทร์ กรัยวิเชียร (พ.ศ. 2519 – 2520)
15. พล.อ.เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ (พ.ศ. 2520 – 2523)
16. พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ (พ.ศ. 2523 – 2531)
17. พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ (พ.ศ. 2531 – 2534)
18. นายอานันท์ ปันยารชุน (พ.ศ. 2534), (2535)
19. พล.อ.สุจินดา คราประยูร (พ.ศ. 2535)
20. นายชวน หลีกภัย (พ.ศ. 2535 – 2538), (พ.ศ. 2540 – 2543)
21. นายบรรหาร ศิลปอาชา (พ.ศ. 2538 -2539)
22. พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ (พ.ศ. 2539 – 2540)
23. พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร (พ.ศ. 2544 – 2549)
24. พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ (พ.ศ. 2549 – 2550)
25. นายสมักร สุนทรเวช (พ.ศ. 2551)
26. นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ (พ.ศ. 2551)
27. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (พ.ศ. 2552 – 2554)
28. น.ส. ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร (พ.ศ. 2554 – 2557)
29. พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา (พ.ศ. 2557 - 2566)

30. นายเศรษฐา ทวีสิน (พ.ศ. 2566 – 2567)
 31. น.ส.แพทองธาร ชินวัตร (รอพระบรมราชโองการฯ)

►4. **โวโลดิเมียร์ โกรซแมน (Volodymyr Groysman)** นายกรัฐมนตรีจากประเทศยูเครน เกิดเมื่อ 20 มกราคม 2521 ปัจจุบันอายุ 39 ปี ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีประเทศยูเครนเมื่อวันที่ 14 เมษายน 2559 ถือเป็นนายกรัฐมนตรีที่อายุน้อยที่สุดในประวัติศาสตร์ยูเครน และเป็นนายกรัฐมนตรีเชื้อสายยิวคนแรกของประเทศ

►5. **หนุ่มหน้ามนวัย 27 ออสเตรีย ขึ้นแท่นรัฐมนตรีต่างประเทศอายุน้อยที่สุดของอียู**

เซบาสเตียน ครุซ เป็นหนึ่งใน 12 รัฐมนตรีชุดใหม่ที่ได้รับการยืนยันจากประธานาธิบดีไฮน์ช ฟิสเชอร์ ที่กรุงเวียนนา เมืองหลวงของประเทศ ทำให้นักการเมืองดาวรุ่งของออสเตรีย รายนี้ กลายเป็นบุคคลที่มีอายุน้อยที่สุดในประวัติศาสตร์ของประเทศ ที่ได้นั่งเก้าอี้รัฐมนตรีต่างประเทศ หลังจากเคยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีกระทรวงบูรณาการมาก่อนหน้านี้

►6. **5 อันดับผู้นำประเทศที่อายุน้อยที่สุดในโลก**

1) **โวโลดิเมียร์ โกรซแมน (Volodymyr Groysman)** นายกรัฐมนตรีจากประเทศยูเครน เกิดเมื่อ 20 มกราคม 2521 ปัจจุบันอายุ 39 ปี ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีประเทศยูเครนเมื่อวันที่ 14 เมษายน 2559 ถือเป็นนายกรัฐมนตรีที่อายุน้อยที่สุดในประวัติศาสตร์ยูเครน และเป็นนายกรัฐมนตรีเชื้อสายยิวคนแรกของประเทศ

2) **ตะมิม บิน ฮะมัด อัษยานี (Tamim bin Hamad Al Thani)** เจ้าผู้ครองรัฐ แห่งรัฐกาตาร์ พระราชสมภพเมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2523 ปัจจุบันมีพระชนมายุ 37 พรรษา ขึ้นครองราชย์เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2556 พระองค์เป็นพระราชโอรสองค์ที่ 4 ในเชคฮะมัด บิน เคาะลีฟะฮ์ อัษยานี (เจ้าผู้ครองรัฐกาตาร์องค์ที่ 7) กับโมชา บินดินซ์เซอร์ อัลมิชเนด พระชายาองค์ที่ 2

3) **สมเด็จพระราชาธิบดีจิกมี เคเซอร์ นัมเกล วังชุก (Jigme Khesar Namgyel Wangchuck)** พระราชสมภพเมื่อ 21 กุมภาพันธ์ 2523 ปัจจุบันมีพระชนมายุ 37 พรรษา ขึ้นครองราชย์เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2549 ต่อจากพระราชบิดา สมเด็จพระราชาธิบดีจิกมี ซิงเย นัมชุก ที่ทรงสละราชสมบัติ เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2549 ซึ่งในขณะนั้น สมเด็จพระราชาธิบดีจิกมี เคเซอร์ นัมเกล วังชุก ทรงเป็นกษัตริย์ที่ทรงพระเยาว์ที่สุดในโลก ด้วยพระชนมพรรษาเพียง 28 พรรษา และทรงปกครองประเทศด้วยระบอบประชาธิปไตย

4) **คิม จอง-อิล** เกิดเมื่อวันที่ 8 มกราคม 2526 ปัจจุบันอายุ 34 ปี เป็นผู้นำสูงสุดของเกาหลีเหนือคนปัจจุบัน และได้รับประกาศเป็นผู้นำสูงสุดอย่างเป็นทางการหลังรัฐพิธีศพของบิดา คิม จอง-อิล

5) **เซบาสเตียน ครุซ (Sebastian Kurz)** เกิดเมื่อวันที่ 27 สิงหาคม 2529 ปัจจุบันอายุ 31 ปี อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศในรัฐบาลคริสเตียน เกิร์น โคคเค่นด้านการดำเนินนโยบายการผลักดันผู้อพยพ และในตอนที่มีอายุเพียง 27 ปี ได้ประกาศปิดเส้นทางของผู้อพยพเข้าสู่ยุโรป

► 7. **บุคคลแห่งปี 2021 (พ.ศ. 2564) โดยนิตยสาร Time**

บุคคลที่สุดแห่งปี 2021 ที่ได้รับการคัดเลือกจากนิตยสาร TIME โดย อีลอน มัสก์ ซีอีโอ Tesla ผู้ก่อตั้ง SpaceX และหนึ่งในมหาเศรษฐีที่ร่ำรวยที่สุดอันดับต้นๆ ของโลก คว่ำรางวัลใหญ่อย่าง ‘บุคคลแห่งปี 2021’ (Person of the Year 2021) ไปครองได้สำเร็จ นับเป็นผู้ก่อตั้งองค์กรที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติต่อจาก มาร์ก ซักเคอร์เบิร์ก ผู้ก่อตั้ง Facebook ที่เคยได้รับรางวัลนี้ เมื่อปี 2010

ขณะที่ทีมนักวิทยาศาสตร์ ผู้คิดค้นเทคโนโลยีผลิตวัคซีน mRNA ไม่ว่าจะเป็น เคทลิน คาริโก, บาร์นีย์ เกรแฮม, กิสมิเกีย คอร์เบ็ตต์ และดร. วาเนสซ่า มานูเอล ผู้มีส่วนสำคัญอย่างมากในการรับมือกับการแพร่ระบาดของวิกฤตโควิด ได้รับรางวัล ‘ฮีโร่แห่งปี 2021’ (Heroes of the Year 2021)

ส่วนนักกีฬาโอลิมปิกทีมชาติสหรัฐอเมริกาอย่าง ชิโมน ไบลส์ เจ้าของ 4 เหรียญทองโอลิมปิก และ 19 เหรียญทองชิงแชมป์โลก ราชนิยิมนาสติกผู้ปกป้องหัวใจตัวเองมากกว่าเหรียญโอลิมปิก ได้รับรางวัล ‘นักกีฬาแห่งปี 2021’ (Athlete of the Year 2021)

และรางวัล ‘ผู้สร้างความบันเทิงแห่งปี 2021’ (Entertainer of the Year 2021) ตกเป็นของ โอลิเวีย ร็อดริโก นักร้อง นักแต่งเพลง และนักแสดง ชาวอเมริกัน เจ้าของสาขานักเปียโน ผู้ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิง 7 รางวัลบนเวที Grammy Awards 2022 เจ้าของเพลงฮิตอย่าง *Drivers License*, *Good 4 U*, *Deja Vu* และ *Happier*

ส่วน ฌานีร์ โบโลซานู ประธานาธิบดีบราซิล ได้รับแรงโหวตจากกลุ่มผู้สนับสนุนฝ่ายขวาในบราซิล ให้ได้รับรางวัล Readers’ Choice จากการโหวตผ่านช่องทางออนไลน์ (Online Poll) แข่งหน้าอันดับที่ 2 อย่าง โดนัลด์ ทรัมป์ อดีตประธานาธิบดีสหรัฐฯ

นิตยสารไทม์ ยกย่องให้ เทย์เลอร์ สวิฟต์ (Taylor Swift) ศิลปินและนักแต่งเพลงชาวอเมริกันวัย 33 ปี เป็นบุคคลแห่งปี 2023 (พ.ศ. 2566) เป็นคนแรกของไทม์จากสายงานด้านศิลปะ ซึ่งในบทความบนเว็บไซต์ของนิตยสารไทม์ ระบุว่า “ในปี 2023 การเลือกบุคคลที่เป็นเหมือนตัวแทนของผู้คนบนโลกใบนี้ ไม่ใช่เรื่องง่าย เทย์เลอร์ สวิฟต์ คือแสงสว่างผู้ก้าวข้ามเขตแดน ท่ามกลางโลกที่แบ่งแยก ไม่มีบุคคลใดในโลกที่สามารถสร้างความประทับใจให้คนหมู่มากได้ยิ่งไปกว่าเธออีกแล้วในปีนี้ และ เทย์เลอร์ ก็เป็นบุคคลแห่งปีคนแรกของไทม์ที่มาจากสายงานด้านศิลปะ เนื่องจากเป็นทั้งผู้เขียนบทและตัวเอกในเรื่องราวของตัวเอง ต้องผ่านอุปสรรคขวากหนามแบบที่ศิลปินคนอื่น ๆ ไม่เคยเจอ”

บุคคลแห่งปี 2564 Time ยกให้ Elon Musk ขึ้นเป็นทั้งมหาเศรษฐีเทคโนโลยี นักธุรกิจที่ทำเงินจากการปั่นกระแสรื่องลวงโลก และเรื่องแปลก ๆ แบบ P.T. Barnum หรือแม้กระทั่งนักวิทยาศาสตร์สติเฟื่องคิดค้นรถพลังงานไฟฟ้าแล้วคิดจะย้ายไปอยู่ดาวอังคาร แบบ Doctor Manhattan ตัวละครใน Watchmen การ์ตูนซูเปอร์ฮีโร่สุดหมั่น การคว้าตำแหน่งบุคคลแห่งปีของ Elon Musk สะท้อนความเคลื่อนไหวของเขาตลอดปีนี้ได้เป็นอย่างดี โดยแม้เป็นที่รู้จักและขวัญใจนักเทคโนโลยีถึงขนาด Marvel นำไปเป็นต้นแบบ Tony Stark หรือ Ironman ยุคใหม่ตัวจริง ในฐานะผู้ที่ปลุก

.....
ขึ้น Tesla จนดังแล้วขึ้นเป็นแบรนด์ยานยนต์มูลค่าสูงสุดในโลก ก่อตั้ง SpaceX บริษัทธุรกิจอวกาศแห่งแรกที่คว้าสัญญาจาก NASA รวมถึงเทคโนโลยีอีกมากมาย

►8. พระมหากษัตริย์พระองค์ปัจจุบันแห่งอาณาจักรกัมพูชา คือ พระบาทสมเด็จพระบรมนาถ นโรดม สีหมุนี เป็นพระมหากษัตริย์รัชกาลที่ 114

►9. รางวัลโนเบล (Nobel Prize) เป็นรางวัลประจำปีระดับนานาชาติ ซึ่งจัดโดยคณะกรรมการสแกนดิเนเวียพิจารณาผลงานวิจัยและความอัจฉริยะและความเชี่ยวชาญที่โดดเด่น หรือสร้างคุณประโยชน์ให้กับมนุษยชาติ ทั้งในด้านวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม ตามเจตจำนงของอัลเฟรด โนเบล นักเคมีชาวสวีเดน ผู้ประดิษฐ์ไดนาไมต์ โดยก่อตั้งขึ้นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1895 แต่การมอบรางวัลในสาขาฟิสิกส์ สาขาเคมี สาขาสรีรวิทยาหรือการแพทย์ สาขาวรรณกรรม และสาขาสันติภาพ เริ่มมอบรางวัลครั้งแรกในปี ค.ศ. 1901

ผู้ที่ได้รับรางวัลโนเบล ประจำปี 2023 ประกาศแล้ว 5 สาขา คือ สรีรวิทยาหรือการแพทย์ ฟิสิกส์ เคมี วรรณกรรม และสันติภาพ อีกหนึ่งรางวัลประกาศในวันที่ 9 ตุลาคม 2566

1. รางวัลโนเบลสาขาฟิสิกส์

ผู้ที่ได้รับรางวัลโนเบลสาขาฟิสิกส์ ปี 2023 ได้แก่ ศาสตราจารย์ปีแอร์ อากอสตินี (Pierre Augustini) จากมหาวิทยาลัยโอไฮโอสเตตของสหรัฐฯ ศาสตราจารย์เฟอเรนซ์ เคราซ์ (Ferenc Krausz) จากสถาบันมักซ์พลังค์เพื่อการศึกษาควอนตัมออปติกส์ของเยอรมนี และศาสตราจารย์แอนน์ ลูวียีเยร์ (Anne L'Huillier) จากมหาวิทยาลัยลุนด์ของสวีเดน

2. รางวัลโนเบลสาขาสรีรวิทยาหรือการแพทย์

รางวัลโนเบลสาขาสรีรวิทยาหรือการแพทย์ ปีนี้ ผู้ที่ได้รับรางวัล คือ ศาสตราจารย์ ดร.กอตอลิน กอริโก (Katalin Koriko) ชาวฮังการี และศาสตราจารย์ นายแพทย์ดรู ไวส์แมน (Drew Weissman) ชาวอเมริกันจากคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนียของสหรัฐอเมริกา

ได้รับรางวัลจากการค้นพบเกี่ยวกับการดัดแปลงฐานนิวคลีโอไทด์ ที่ทำให้สามารถพัฒนาวัคซีน (mRNA) ที่มีประสิทธิภาพในการต่อสู้กับโรคโควิด-19

3. รางวัลโนเบลสาขาเคมี

ผู้ที่ได้รับรางวัลคือ ศาสตราจารย์มุนจี บาเวนดี (Moungi G. Bawendi) นักวิจัยประจำสถาบันเทคโนโลยีแห่งแมสซาชูเซตส์หรือเอ็มไอที (MIT) ศาสตราจารย์หลุยส์ อี.บรูส (Louis E. Brus) และศาสตราจารย์อเล็กซี เอกิมอฟ (Alexey Ekimov)

นักวิทยาศาสตร์ทั้งสามท่าน สามารถคว้ารางวัลโนเบล สาขาเคมีประจำปี 2023 จากผลงานการคิดค้นและพัฒนาเทคโนโลยี “ควอนตัมดอต” (Quantum dot)

4. รางวัลโนเบลสาขาวรรณกรรม

ผู้ที่สามารถคว้ารางวัลโนเบลสาขาวรรณกรรม ปี 2023 เพียงหนึ่งเดียว นั่นก็คือ ยอน ฟอสเซอ (Jon Fosse) นักเขียนชาวนอร์เวย์ ผู้สร้างสรรค์ผลงานด้านวรรณกรรม ทั้งบทละคร นวนิยาย เรื่องสั้น โดยผลงานของเขาได้สร้างขึ้นเพื่อมอบให้แก่คนไร้เสียง

5. รางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ

รางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ ปี 2023 ผู้ที่ได้รับรางวัลคือ นาร์เกส โมฮัมมาดี (Narges Mohammadi) นักสิทธิมนุษยชนหญิงชาวอิหร่าน สำหรับการต่อสู้กับการกดขี่สตรีในอิหร่าน และการต่อสู้เพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพสำหรับทุกคน

6. รางวัลโนเบลสาขาเศรษฐศาสตร์ เพื่อรำลึกถึงอัลเฟรด โนเบล

ผู้ที่ได้รับรางวัลคือ คลอเดีย โกลดิน (Claudia Glodin) นักประวัติศาสตร์เชิงเศรษฐศาสตร์หญิงชาวอเมริกัน ซึ่งเป็นผู้หญิงคนที่ 3 ที่ได้รับรางวัลโนเบลสาขาเศรษฐศาสตร์ ประจำปี 2023

คลอเดียเป็นผู้เชี่ยวชาญระดับโลก เรื่องช่องว่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงในเศรษฐศาสตร์แรงงาน โดยเธอได้รับรางวัลจากผลงานวิจัยเรื่องความเหลื่อมล้ำของค่าจ้างระหว่างชายและหญิง

ผู้ได้รับรางวัลสาขาสันติภาพ 6 คนที่ถูกวิจารณ์ถึงความเหมาะสม

1. บารัก โอบามา เพิ่งเป็นประธานาธิบดีสหรัฐฯ ได้ 9 เดือน ตอนที่เขาได้รับรางวัลโนเบลสันติภาพในปี 2009 และผู้ไม่เห็นด้วยเรียกการตัดสินใจมอบรางวัลนี้ให้กับเขาว่า ยังไม่ถึงเวลาอันสมควร ความจริงแล้ว เส้นตายการเสนอชื่อผู้เห็นควรได้รับรางวัลนี้หมดเขตหลังจากนายโอบามาสาบานตนเข้ารับตำแหน่ง 12 วัน

2. ยัสเซอร์ อาราฟัต ผู้นำปาเลสไตน์ที่ล่วงลับไปแล้ว ได้รับรางวัลนี้ในปี 1994 ร่วมกับนายกรัฐมนตรียิตซัค ราบิน ของอิสราเอล และนายชิมอน เปเรส รัฐมนตรีต่างประเทศอิสราเอล จากการร่วมมือกันในการบรรลุข้อตกลงสันติภาพออสโล (Oslo Peace Accords) ซึ่งในยุคทศวรรษ 1990 ได้ให้ความหวังว่า จะเป็นทางออกของความขัดแย้งระหว่างอิสราเอลกับปาเลสไตน์

การตัดสินใจมอบรางวัลนี้ให้กับยัสเซอร์ อาราฟัต ซึ่งเคยเข้าร่วมทำการรบมาก่อน ทำให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์ขึ้นในอิสราเอลและนานาชาติ

3. อง ซาน ซู จี นักการเมืองชาวเมียนมาที่ได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพในปี 1991 จากการต่อสู้โดยไม่ใช้ความรุนแรงของเธอต่อต้านการปกครองของกองทัพในเมียนมา

แต่กว่า 20 ปีต่อมา อง ซาน ซู จี เผชิญกับการวิพากษ์วิจารณ์อย่างรุนแรงจากการที่เธอไม่ออกมาพูดต่อต้านการสังหารหมู่และการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรงต่อชาวมุสลิมโรฮิงญาในประเทศ ซึ่งสหประชาชาติเรียกเหตุการณ์นี้ว่า "ฆ่าล้างเผ่าพันธุ์"

4. อาบีย์ อาห์เหม็ด ในเดือน ธ.ค. 2019 นายกรัฐมนตรีอาบีย์ อาห์เหม็ด ของเอธิโอเปีย ได้รับรางวัลโนเบลสันติภาพ จากความพยายามของเขาในการแก้ปัญหาความขัดแย้งบริเวณพรมแดนที่ดำเนินมายาวนานกับเอริเทรีย ประเทศเพื่อนบ้าน การสู้รบที่นั่นทำให้มีผู้เสียชีวิตหลายพันคน และสหประชาชาติเรียกว่าเป็น "การทำลายล้างที่ทำให้ใจสลาย"

5. วังการี มาไซ นักเคลื่อนไหวชาวเคนยาผู้ล่วงลับกลายเป็นสตรีแอฟริกันคนแรกที่ได้รับรางวัลโนเบลสันติภาพในปี 2004 เธอถูกวิจารณ์จากการแสดงความคิดเห็นเรื่องต้นกำเนิดของเอชไอวีและเอดส์

วังการี มาไซ บอกว่า ไวรัสเอชไอวี ถูกสร้างขึ้นให้เป็นอาวุธชีวภาพ เพื่อทำลายคนผิวดำ

6. เฮนรี คิสซิงเจอร์ ในปี 1973 นายเฮนรี คิสซิงเจอร์ รัฐมนตรีต่างประเทศสหรัฐฯ ในสมัยนั้น ได้รับรางวัลโนเบลสันติภาพ คิสซิงเจอร์ ได้รับรางวัลนี้ร่วมกับเล ดูก์ โท ผู้นำเวียตนามเหนือ จากบทบาทของพวกเขาในการเจรจาหยุดยิงในสงครามเวียตนาม

7. คานธี ผู้ที่พลาดรางวัล แม้ว่าจะได้รับการเสนอชื่อหลายครั้ง นักการเมืองอินเดียผู้นี้ ซึ่งได้กลายเป็นสัญลักษณ์ของการเคลื่อนไหวฝ่ายสันติในศตวรรษที่ 20 ไม่เคยได้รับรางวัลนี้

รายชื่อผู้ได้รับรางวัลโนเบล บางส่วน

ค.ศ./พ.ศ.	ผู้ได้รับรางวัล	ประเทศ	หมายเหตุ
2542 / 1999	องค์การแพทย์ไร้พรมแดน (Médecins Sans Frontières)	<u>สวิตเซอร์แลนด์</u> <u>ฝรั่งเศส</u>	"เพื่อเป็นการยอมรับถึงผลงานบุกเบิกด้านมนุษยธรรมขององค์การในหลายทวีป"
2543/2000	คิม แด-จุง	เกาหลีใต้	สำหรับงานเพื่อประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชนในเกาหลีใต้และ <u>เอเชียตะวันออก</u> และเพื่อสันติภาพและการประนีประนอมกับ <u>เกาหลีเหนือ</u> "
2544/2001	สหประชาชาติ โคฟี แอนนัน (Kofi Annan)	สหประชาชาติ กานา	"สำหรับงานที่จะทำให้โลกมีการจัดการที่ดีและสงบสุขยิ่งขึ้น"
2545/2002	เจมส์ เอิร์ล (จิมมี่) คาร์เตอร์ จูเนียร์ (James Earl (Jimmy) Carter, Jr.)	สหรัฐฯ	"สำหรับทศวรรษที่ทำงานโดยไม่เห็นแก่เหนื่อยในความพยายามที่จะแสวงหาวิธีแก้ไขที่ดีและสงบที่สุดในการแก้ความขัดแย้งระดับนานาชาติ การพัฒนาทางด้าน

			ประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน และการสนับสนุนเศรษฐกิจและการพัฒนาทางสังคม"
2546/2003	ชีริน เอบาดิ (Shirin Ebadi)	อิหร่าน	"สำหรับความพยายามทางด้านประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะการต่อสู้ดิ้นรนเพื่อสิทธิของผู้หญิงและเด็ก"
2547/2004	วังกรี มาไท	เคนยา	"สำหรับความช่วยเหลือเพื่อสนับสนุนการพัฒนา ประชาธิปไตย และสันติภาพ"
2548/2005	สำนักงานพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ มุฮัมมัด อัลบะรออะอี	สหประชาชาติ อียิปต์	"สำหรับความพยายามที่จะป้องกันพลังงานนิวเคลียร์จากการถูกใช้งานทางด้านการทหาร และรับรองว่า การใช้งานเพื่อสันตินั้นจะเข้าไปในทางที่ปลอดภัยที่สุด"
2549/2006	มุฮัมหมัด ยูนุส (Muhammad Yunus) ธนาคารกรามีน (Grameen Bank)	บังกลาเทศ	"สำหรับเศรษฐกิจที่ดีขึ้นและจุดมุ่งหมายทางสังคมของผู้ยากไร้ โดยเฉพาะผู้หญิง ผ่านทางงานเล็กๆ น้อยๆ ที่ได้นุกเบิกไว้"
2550/2007	คณะกรรมการระหว่างรัฐบาลว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงของสภาวะอากาศ อัลเบิร์ต อาร์โนลด์ (อัล) กอร์จูเนียร์	สหประชาชาติ สหรัฐฯ	"สำหรับความพยายามและการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับปรากฏการณ์การเปลี่ยนแปลงของสภาวะอากาศที่กระทำโดยมนุษย์ และการวางรากฐานเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงนั้น"
2551/2008	มาร์ตติ อะห์ติสารี (Marti Ahtisaari)	ฟินแลนด์	"สำหรับความพยายามที่จะแก้ปัญหาความขัดแย้งระดับนานาชาติ ในหลายทวีปมานานกว่าสามทศวรรษ"

2552/2009	บารัค โอบามา (Barack Obama)	สหรัฐฯ	"สำหรับความพยายามในการสร้างความเข้มแข็งให้กับการทูตระหว่างประเทศและความร่วมมือระหว่างผู้คนทั่วโลก"
2010/2556	หลิว เสี่ยวโป (Liu Xiaobo)	จีน	"สำหรับการต่อสู้ที่ยาวนานและไม่ใช้ความรุนแรงของเขาเพื่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานในประเทศจีน"
2011/2554	เอลเลน จอห์นสัน เซอร์ลีฟ (Ellen Johnson Sirleaf) เลย์มาห์ โบวี (Leymah Gbowee) ตะวัคกุล คัร์มาน (Tawakkul Karman)	ไลบีเรีย เยเมน	"สำหรับการต่อสู้โดยไม่ใช้ความรุนแรงเพื่อสิทธิและความปลอดภัยของสตรีในการมีส่วนร่วมด้านสันติภาพ"
2012/2555	สหภาพยุโรป	สหภาพยุโรป	"สำหรับเวลา 6 ทศวรรษในการผลักดันให้เกิดสันติภาพและสิทธิมนุษยชนในยุโรป"
2013/2556	องค์การห้ามอาวุธเคมี (Organization for the Prohibition of Chemical Weapons)	นานาชาติ	"สำหรับความพยายามอย่างกว้างขวางในการกำจัดอาวุธเคมี"
2014/2557	มะลาละห์ ยูซุฟซัย (Malala Yousafzai)	ปากีสถาน	"สำหรับการต่อสู้ต่อการปราบเด็กและเยาวชน ตลอดจนเพื่อสิทธิในการศึกษาของเด็กทุกคน" (มะลาละห์เป็นผู้ได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพอายุน้อยที่สุดด้วยวัย 17 ปี)
2015/2558	กลุ่มสานเสวนาสี่ฝ่ายแห่งชาติตูนิเซีย (Tunisian National Dialogue Quartet)	ตูนิเซีย	"สำหรับการอุทิศตนเพื่อสร้างประชาธิปไตยแบบพหุนิยมในตูนิเซีย ช่วงการปฏิวัติตูนิเซีย ค.ศ. 2011"
2016/2559	ฮวน มานูเอล ซานโตส (Juan Manuel Santos)	โคลอมเบีย	"สำหรับความพยายามในการยุติความขัดแย้งโคลอมเบีย"

2017/2560	คณะกรรมการรณรงค์เพื่อ ยกเลิกอาวุธนิวเคลียร์ระหว่าง ประเทศ (International Campaign to Abolish Nuclear Weapons)	สวิตเซอร์แลนด์	"สำหรับผลงานที่ชี้ให้เห็นถึง ผลกระทบต่อนุษย์จากการใช้ อาวุธนิวเคลียร์ และความสำเร็จใน การผลักดันให้เกิดสนธิสัญญาห้าม อาวุธนิวเคลียร์" ¹
2018/2561	เดนีส มูเควิกิ (Denis Mukwege)	สาธารณรัฐ ประชาธิปไตย คองโก	"สำหรับความพยายามในการ หยุดยั้งการใช้ความรุนแรงทางเพศ เป็นเครื่องมือในสงคราม"
	นาเดีย มูราด (Nadia Murad)	อิรัก	
2019/2562	อาบีย์ อาห์เหม็ด (Abiy Ahmed)	เอธิโอเปีย	"สำหรับความพยายามในการบรรลุ สันติภาพและความร่วมมือระหว่าง ประเทศ เพื่อแก้ปัญหาความขัดแย้ง พรมแดนเอธิโอเปีย-เอริเทรีย"
2020/2563	โครงการอาหารโลก (World Food Programme)	สหประชาชาติ	"สำหรับความพยายามในการต่อสู้ กับความหิวโหย การมีส่วนร่วมใน การพัฒนาสันติภาพในพื้นที่ความ ขัดแย้ง และการเป็นกำลังขับเคลื่อน ในการหยุดยั้งการใช้ความอดอยาก หิวโหยเป็นเครื่องมือในสงคราม"
2021/2564	มาเรีย เรสซา (Maria Ressa)	ฟิลิปปินส์ สหรัฐ	"สำหรับความพยายามในการ ปกป้องเสรีภาพในการ แสดงออก อันเป็นเงื่อนไขก่อน สำหรับประชาธิปไตยและสันติภาพ ที่ยั่งยืน"
	ดมิทรี มูราดอฟ (Dmitry Muratov)	รัสเซีย	
2022/2565	อาเลซ เบียเลียตสกี (Ales Bialiatski)	เบลารุส	"สำหรับการส่งเสริมสิทธิในการ วิจารณ์อำนาจ ปกป้องสิทธิพื้นฐาน ของพลเมือง และความพยายามใน การบันทึกอาชญากรรมสงคราม"
	เมมโมเรียล (Memorial)	รัสเซีย	
	ศูนย์เสรีภาพพลเมือง (The Center for Civil Liberties)	ยูเครน	

			การละเมิดสิทธิมนุษยชนและการใช้อำนาจในทางมิชอบ”
2023/2566	แนร์แกส แมแฮมเมดี (Narges Mohammadi)	อิหร่าน	"สำหรับการต่อสู้ของเธอต่อการกดขี่สตรีในประเทศอิหร่าน และการต่อสู้เพื่อสนับสนุนสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพแก่พองชน"

► 10. การแบ่งภูมิภาคของทวีปเอเชีย

ทวีปเอเชียแบ่งออกเป็น 5 ภูมิภาค ได้แก่

1. เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Southeast Asia) ได้แก่ ประเทศไทย ลาว กัมพูชา พม่า เวียดนาม ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ และบรูไน
2. เอเชียตะวันออก (East Asia) ได้แก่ ประเทศจีน มองโกเลีย ไต้หวัน เกาหลีเหนือ เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น และสหพันธรัฐรัสเซียในเอเชีย
3. เอเชียใต้ (South Asia) ได้แก่ อินเดีย ปากีสถาน บังกลาเทศ เนปาล ศรีลังกา ภูฏาน และมัลดีฟส์ (เคยออกข้อสอบถามว่าช่อโคมิได้อยู่ในเอเชียใต้)
4. เอเชียตะวันตกเฉียงใต้ (Southwest Asia) ได้แก่ ประเทศอัฟกานิสถาน อิหร่าน อิรัก อิสราเอล จอร์แดน คูเวต เลบานอน กาตาร์ โอมาน ซาอุดีอาระเบีย ซิเรีย ตุรกี บาห์เรน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เยเมน และไซปรัส
5. เอเชียกลาง (Central Asia) ได้แก่ คาซัคสถาน คีร์กีซ อุซเบกิสถาน เติร์กเมนิสถาน ทาจิกิสถาน อาเซอร์ไบจาน จอร์เจีย และอาร์เมเนีย

► 11. สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN)

สำนักงานเลขาธิการอาเซียนคือ ตำแหน่งผู้บริหารสำนักเลขาธิการอาเซียน ตั้งอยู่ที่กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงานและติดต่อกันระหว่างประเทศสมาชิก

เลขาธิการอาเซียนคนปัจจุบัน เป็นชาติใด

ช่วงระหว่างปี 2551-2555 เลขาธิการอาเซียนที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักอย่างกว้าง อีกทั้งยังเป็นชาวไทย ชื่อของท่านคือ ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ ได้ทำหน้าที่ในฐานะหัวหน้าสำนักเลขาธิการอาเซียน (ASEAN Secretariat) ในการกำกับดูแลงานของอาเซียน อำนวยความสะดวก ดูแลความคืบหน้าในการดำเนินงานตามความตกลงและข้อตัดสินใจ ตลอดจนข้อคิดเห็นของอาเซียนและประเทศคู่เจรจา... มาในวันนี้ตำแหน่งเลขาธิการอาเซียนได้ผลัดเปลี่ยนส่งต่อให้กับ นายลี เลื่อง มินห์ (Le Luong Minh) จากประเทศเวียดนาม ซึ่งจะดำรงตำแหน่งระหว่างปี 2556-2560 ...ซึ่งเลขาธิการอาเซียนท่านนี้ได้รับการแต่งตั้งจากที่ประชุมสุดยอดอาเซียนเมื่อครั้งที่ผ่านมา

ประเทศอาเซียน เป็นการรวมตัวกันของ 10 ประเทศ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ และเพิ่มอำนาจในการต่อรองและการแข่งขันระหว่างประเทศ ซึ่ง 10 ประเทศ

ได้ก่อตั้งเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ.2510 โดยประเทศผู้ก่อตั้งอาเซียน คือ ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และ สิงคโปร์ ต่อมาในปีพ.ศ.2527 บรูไน ดารุสซาลาม ได้เข้ามาเป็นสมาชิก ตามด้วยเวียดนามเข้ามาเป็นสมาชิกเมื่อ พ.ศ. 2538 ขณะที่พม่าและลาวเข้ามาเป็นสมาชิกใน พ.ศ.2540 และประเทศสุดท้ายคือกัมพูชา เข้าเป็นสมาชิกอาเซียน เมื่อ พ.ศ. 2542 ปัจจุบันอาเซียนมีประเทศสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศ

เขตการค้าเสรีอาเซียนได้เริ่มประกาศใช้ตั้งแต่ต้นปี พ.ศ. 2553 และกำลังก้าวสู่ความเป็นประชาคมอาเซียน ซึ่งจะประกอบด้วยสามด้าน คือ ประชาคมอาเซียนด้านการเมืองและความมั่นคง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 *

► 12. **สี จิ้นผิง (Xí Jìnpíng; เกิด 15 มิถุนายน พ.ศ. 2496)** เป็นนักการเมืองชาวจีน ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง เลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์จีน ประธานาธิบดีสาธารณรัฐประชาชนจีนและประธานคณะกรรมการการทหาร ส่วนกลาง บางทีเรียก "ผู้นำสูงสุด" ของจีน ในปี 2559 พรรคให้ตำแหน่งเขาเป็นผู้นำ "แกนกลาง" ในฐานะเลขาธิการ [๓] สีเป็นคณะกรรมการสามัญประจำสภาคณะกรรมาธิการบริหารสูงสุดของพรรคคอมมิวนิสต์จีน ซึ่งเป็นองค์กรวินิจัย สังการสูงสุดของจีน

► 13. **สะพานมิตรภาพไทย-ลาว** อาจหมายถึง

- สะพานมิตรภาพน้ำเหือง ไทย-ลาว - สะพานที่เชื่อมต่อจังหวัดเลยเข้ากับแขวงไชยบุรี
- สะพานมิตรภาพ ไทย-ลาว แห่งที่ 1 - สะพานที่เชื่อมต่อจังหวัดหนองคายเข้ากับนครหลวงเวียงจันทน์
- สะพานมิตรภาพ ไทย-ลาว แห่งที่ 2 - สะพานที่เชื่อมต่อจังหวัดมุกดาหารเข้ากับแขวงสุวรรณเขต
- สะพานมิตรภาพ ไทย-ลาว แห่งที่ 3 - สะพานที่เชื่อมต่อจังหวัดนครพนมเข้ากับแขวงคำม่วน
- สะพานมิตรภาพ ไทย-ลาว แห่งที่ 4 - สะพานที่เชื่อมต่อจังหวัดเชียงรายเข้ากับแขวงบ่อแก้ว
- โครงการสะพานมิตรภาพ ไทย-ลาว แห่งที่ 5 - สะพานที่เชื่อมต่อจังหวัดบึงกาฬเข้ากับแขวงบอลิคำไซ
- โครงการสะพานมิตรภาพ ไทย-ลาว แห่งที่ 6 - สะพานที่เชื่อมต่อจังหวัดอุบลราชธานีเข้ากับแขวงสาละวัน
- โครงการสะพานมิตรภาพ ไทย-ลาว แห่งที่ 7 - สะพานที่เชื่อมต่อจังหวัดเลยเข้ากับแขวงเวียงจันทน์
- โครงการสะพานมิตรภาพ ไทย-ลาว แห่งที่ 8 - สะพานที่เชื่อมต่อจังหวัดอุบลราชธานีเข้ากับแขวงจำปาสัก

► 14. **มาลา ยูซุฟไซ** มุสลิมชาวปากีสถานที่เกิดในปี 1997 เป็นผู้ชนะรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ ที่อายุน้อยที่สุด และเป็นนักเคลื่อนไหวที่สนับสนุนการศึกษา เรื่องสิทธิ และ สตรี

► 15. **Asia-Pacific Economic Cooperation (APEC)** หรือ **เอเปค** เป็นความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก โดยเริ่มก่อตั้งเมื่อ ปี 1989 ซึ่งถือว่าเป็นความร่วมมือที่แสดงให้เห็นถึงการพึ่งพาซึ่งกันและกันทางเศรษฐกิจในเอเชีย-แปซิฟิกที่มีเพิ่มขึ้น ซึ่งความร่วมมือนี้เกิดขึ้นจากการหารือที่ไม่เป็นทางการระหว่างรัฐมนตรีของ

สมาชิก 12 เขตเศรษฐกิจ ได้แก่ สหรัฐฯ แคนาดา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ สิงคโปร์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย บรูไน ฟิลิปปินส์ และไทย โดยเริ่มจาก Bob Hawke นายกรัฐมนตรีประเทศออสเตรเลีย ในขณะนั้นได้มองเห็นว่าในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก มีหลายประเทศที่มีอำนาจทางเศรษฐกิจค่อนข้างมากและยังมีอัตราเติบโตทางเศรษฐกิจที่สูงในโลก ซึ่งถือว่าเป็นตลาดที่มีขนาดใหญ่และมีศักยภาพในการขยายการลงทุนระหว่างกัน ดังนั้นหากประเทศสมาชิกร่วมมือกันก็จะทำให้สามารถที่จะทำให้เกิดการเปิดเสรีทางการค้าในโลกที่เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะระหว่างประเทศมหาอำนาจอย่างสหรัฐอเมริกาและประเทศออสเตรเลีย นอกจากนี้การเกิดขึ้นของ APEC ยังเป็นการถ่วงดุลอำนาจของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นในโลก อย่างเช่น สหภาพยุโรป ที่มีแนวทางจะเป็นกลุ่มความร่วมมือที่มีการถ่วงดุลอำนาจกันการค้าจากประเทศภายนอกมากกว่า ในปัจจุบันเอเปคมีจำนวนสมาชิกทั้งหมด 21 เขตเศรษฐกิจ โดยเริ่มจาก 12 เขตเศรษฐกิจที่เป็นสมาชิกในปีที่ริเริ่มและมีสมาชิกเพิ่มเติมอย่าง จีน ญี่ปุ่น ไต้หวัน ฮ่องกง ปาปัวนิวกินี เม็กซิโก และชิลี ในช่วงปี 1991-1994 นอกจากนี้ยังมีสมาชิกที่เข้ามาล่าสุดในปี 1998 คือ 3 เขตเศรษฐกิจ ได้แก่ เปรู เวียดนาม และรัสเซีย ซึ่งทั้งหมดรวมเป็น 21 เขตเศรษฐกิจ

การประชุมเอเปค 2022 (พ.ศ. 2565) (APEC 2022 Thailand) เป็นการประชุมความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก ซึ่งกำหนดจัดขึ้นในประเทศไทย ตลอดทั้งปี พ.ศ. 2565 และการประชุมสุดยอดผู้นำเอเปคกำหนดจัดขึ้นระหว่างวันที่ 18–19 พฤศจิกายน มีผู้เข้าร่วมประชุมจาก 21 เขตเศรษฐกิจ

ความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (Asia-Pacific Economic Cooperation) หรือ เอเปค (APEC) เป็นกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ระหว่างเขตเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก

เอเปคก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2532 โดยมีจุดประสงค์ มุ่งเน้นความเจริญเติบโตและการพัฒนาที่ยั่งยืนของภูมิภาค และผลักดันให้การเจรจาการค้าหลายฝ่าย รอบอุรุกวัย ประสบผลสำเร็จ ขณะเดียวกัน เอเปคก็ต้องการถ่วงดุลอำนาจทางเศรษฐกิจของกลุ่มเศรษฐกิจต่าง ๆ โดยเฉพาะ สหภาพยุโรป อีกด้วย

ปัจจุบัน เอเปคมีสมาชิกทั้งสิ้น 21 เขตเศรษฐกิจ (20 ประเทศ 1 เขตเศรษฐกิจ) ประกอบด้วยประเทศมหาอำนาจทางการเมืองและเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ สหรัฐฯ รัสเซีย จีน และญี่ปุ่น รวมทั้งสมาชิกอาเซียน และประเทศในอเมริกาเหนือและใต้ ซึ่งประกอบด้วย : ออสเตรเลีย, บรูไน, แคนาดา, อินโดนีเซีย, ญี่ปุ่น, เกาหลีใต้, มาเลเซีย, นิวซีแลนด์, ฟิลิปปินส์, สิงคโปร์, ไทย, สหรัฐฯ, จีน, ฮ่องกง, ไต้หวัน, เม็กซิโก, ปาปัวนิวกินี, ชิลี, เปรู, รัสเซีย, เวียดนาม

การประชุมผู้นำเขตเศรษฐกิจเอเปค ประจำปี 2566 และการประชุมที่เกี่ยวข้องระหว่างวันที่ 11 – 17 พฤศจิกายน 2566 ณ นครซานฟรานซิสโก รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

เอเปค หรือ ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (Asia-Pacific Economic Cooperation : APEC) ความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชียแปซิฟิกหรือเอเปคเป็นเวทีเศรษฐกิจชั้นนำสำหรับ 21 เขตเศรษฐกิจ สมาชิกของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การเติบโตทางเศรษฐกิจและความร่วมมือระดับภูมิภาค

- โดยในปี 2023 นี้ สหรัฐอเมริกาเป็นเจ้าภาพ จัดขึ้น ณ นครซานฟรานซิสโก รัฐแคลิฟอร์เนีย

• มีกำหนดจัดการประชุมผู้นำเขตเศรษฐกิจเอเปค ครั้งที่ 30 ภายใต้หัวข้อ “การสร้างอนาคตที่ยืดหยุ่นและยั่งยืนสำหรับทุกคน” (Creating a Resilient and Sustainable Future for All) ระหว่างวันที่ 11-17 พฤศจิกายน 2566

• หัวข้อสำคัญในการประชุม APEC 2023 คือ Interconnected (เชื่อมต่อถึงกัน) / Innovative (นวัตกรรม) / Inclusive (ครอบคลุม)

การเข้าร่วมการประชุมผู้นำเขตเศรษฐกิจเอเปคของนายฯ โดยภาพรวมจะเป็นการสานต่อผลลัพธ์ของการเป็นเจ้าภาพเอเปคของไทยเมื่อปี 2565 โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นความยั่งยืนในภูมิภาคที่ไทยได้ประกาศเป้าหมายกรุงเทพฯ ว่าด้วย BCG

• สัญลักษณ์ของ APEC 2023 สะท้อนถึงสะพานสะพานโกลเดนเกต (Golden Gate Bridge) ของนครซานฟรานซิสโก รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา โดยสีของสัญลักษณ์สะท้อนถึง ความแข็งแกร่ง ความสมดุล ความมั่นคงและความยั่งยืน

โดยในวันนี้ (8 พฤศจิกายน 2566) นายเชิดชาย ใช้ไววิทย์ อธิบดีกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ได้บรรยายสรุปแก่สื่อมวลชน โดยสรุปได้ดังนี้

• นายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรี มีกำหนดเข้าร่วมการประชุมผู้นำเขตเศรษฐกิจเอเปค ครั้งที่ 30 และการประชุมที่เกี่ยวข้อง ตามคำเชิญของนายโจเซฟ อาร์. ไบเดน จูเนียร์ ประธานาธิบดีสหรัฐฯ ในช่วงสัปดาห์ การประชุมผู้นำเขตเศรษฐกิจเอเปค ประจำปี 2566 ระหว่างวันที่ 12 - 17 พฤศจิกายน 2566

• การเข้าร่วมการประชุมผู้นำเขตเศรษฐกิจเอเปคของนายกรัฐมนตรีจะเป็นการสานต่อผลลัพธ์ของการ เป็นเจ้าภาพเอเปคของไทยเมื่อปี 2565 และสะท้อนบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทยในการส่งเสริมความร่วมมือเพื่อ การเติบโตที่เข้มแข็ง ยืดหยุ่น ยั่งยืน และครอบคลุมของเขตเศรษฐกิจสมาชิกเอเปคและของภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ในภาพรวม ซึ่งจะช่วยยกระดับความเชื่อมั่นที่นานาชาติมีต่อไทย ส่งเสริมภาพลักษณ์การเป็นพันธมิตรที่เชื่อถือได้ ในด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อรับมือกับความท้าทายและส่งเสริมผลประโยชน์ร่วมกัน

• ประเด็นสำคัญที่ไทยจะผลักดันในการประชุม ได้แก่

– การค้าการลงทุน โดยย้ำความมุ่งมั่นต่อระบบการค้าพหุภาคีที่มีองค์การการค้าโลกเป็นแกนกลาง ผลักดันงานเรื่องเขตการค้าเสรีเอเชีย-แปซิฟิก (FTAAP) และนำเสนอนโยบายเชิงรุกของไทย ในการจัดทำและยกระดับ FTAs ต่าง ๆ

– ความเชื่อมโยง ผ่านการเสริมสร้างโครงสร้างพื้นฐานโดยนำเสนอ โครงการแลนด์บริดจ์ของไทย และ การส่งเสริมความเชื่อมโยงระหว่างประชาชนโดยเฉพาะผ่านการเดินทางและการท่องเที่ยว

– ความยั่งยืน ผลักดันการสานต่อเป้าหมายกรุงเทพฯ เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายการปล่อยคาร์บอนสุทธิเป็นศูนย์ และความเป็นกลางทางคาร์บอน นำเสนอ นโยบาย ZEV การเงินสีเขียว และพลังงานสะอาดของไทย

– เศรษฐกิจดิจิทัล ส่งเสริมการค้าดิจิทัล/e-commerce และนวัตกรรมใหม่ ๆ เช่น AI โดยตระหนักถึง

.....

ความสำคัญของการกำกับดูแลเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบในเชิงลบ

— ความครอบคลุมและความเท่าเทียม เน้นการจัดความยากจนและลดความเหลื่อมล้ำ นำเสนอ นโยบายของไทยที่สนับสนุนกลุ่มเปราะบาง พัฒนาการศึกษ และยกระดับระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้า

- กิจกรรมที่สำคัญในช่วงการประชุมผู้นำฯ คือ การประชุมผู้นำเขตเศรษฐกิจเอเปคแบบ Retreat การประชุมระหว่างผู้นำเอเปคกับแขกพิเศษ และการประชุมระหว่างผู้นำกับสภาที่ปรึกษาทางธุรกิจเอเปค โดยจะ ร่วมกล่าวปาฐกถาพิเศษในการประชุมสุดยอดผู้นำภาคธุรกิจของเอเปค (APEC CEO Summit) ด้วย

- นอกจากนี้ นายกรัฐมนตรียังมีกำหนดพบหารือทวิภาคีกับผู้นำของเขตเศรษฐกิจเอเปคที่เข้าร่วมการประชุม การพบหารือกับภาคเอกชน และสถาบันการศึกษาชั้นนำของสหรัฐฯ รวมทั้งร่วมกิจกรรมกับคณะภาคเอกชนไทย ที่ไปเยือนสหรัฐฯ ในโอกาสเดียวกันนี้

- ทั้งนี้ เอเปคเป็นกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจชั้นนำของภูมิภาคเอเชีย - แปซิฟิก ประกอบด้วย 21 เขตเศรษฐกิจสมาชิก ครอบคลุมร้อยละ 38 ของประชากรโลก ร้อยละ 62 ของ GDP โลก และร้อยละ 48 ของมูลค่าการค้าโลก * วัตถุประสงค์หลักคือเพื่อส่งเสริมการบูรณาการทางเศรษฐกิจของภูมิภาค และต่อมาได้ ขยายไปยังมิติความร่วมมือด้านสังคมและการพัฒนา เป็นหนึ่งในกรอบความร่วมมือระดับภูมิภาคสำคัญที่ไทยมี บทบาทสร้างสรรค์ได้อย่างเต็มที่และเท่าเทียมกับสมาชิกที่มีระดับเศรษฐกิจที่ต่างกัน

► 16. อาวุธที่มีานุภาพทำลายล้างสูง (Weapon of Mass Destruction, ย่อ WMD) คืออาวุธที่สามารถสังหารมนุษย์, สัตว์หรือพืชในจำนวนมาก และอาจทำลายสภาพแวดล้อมของโลกอย่างมหาศาล ซึ่งจำแนกได้เป็นอาวุธหลายประเภทด้วยกันได้แก่ 1) อาวุธปรมาณู, 2) อาวุธชีวภาพ, 3) อาวุธเคมี รวมไปถึง 4) อาวุธกัมมันตภาพรังสี (ต่างจากอาวุธปรมาณูตรงที่ให้แรงระเบิดน้อยกว่ามาก แต่แพร่กัมมันตรังสีในปริมาณที่เทียบเท่าหรือใกล้เคียงกับอาวุธปรมาณู) ที่กำลังได้รับความนิยมมากขึ้นจากกองกำลังที่มีอำนาจทางการเงินและเทคโนโลยีที่ค้ำคืบกว่า (เช่น ผู้ก่อการร้าย) เป็นที่โต้เถียงกันว่าศัพท์นี้ (ในภาษาอังกฤษ ส่วนในภาษาไทยนั้น ไม่ค่อยพบเห็นการใช้คำนี้มากนัก) ถูกใช้ครั้งแรกเมื่อใด โดยนิยามนี้อาจถูกใช้ครั้งแรกใน พ.ศ. 2480 (เมื่ออ้างอิงถึงการทิ้งระเบิดที่เกร์นิกาในสเปนด้วยการใช้เครื่องบินทิ้งระเบิดในสงครามกลางเมืองสเปน) หรือใน พ.ศ. 2488 (เมื่ออ้างอิงถึงการที่สหรัฐอเมริกาใช้อาวุธปรมาณูกับเมืองฮิโรชิมาและนางาซากิในญี่ปุ่น) และเมื่อสงครามเย็นสิ้นสุดลง ศัพท์นี้ก็ถูกใช้กับอาวุธอื่นนอกจากอาวุธตามปกติมากขึ้น แต่คำนี้ถูกใช้มากที่สุดในการบุกครองอิรัก พ.ศ. 2546 ที่มีสหรัฐฯ เป็นผู้นำการโจมตี (โดยอ้างเหตุในการรุกรานว่าอิรักนั้นครอบครองอาวุธที่มีานุภาพทำลายล้างสูง)

► 17. สหประชาชาติ (United Nations; UN) หรือ องค์การสหประชาชาติ (ตัวย่อ: UNO) เป็นองค์การระหว่างประเทศซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อก่อให้เกิดร่วมมือกันของกฎหมายระหว่างประเทศ ความมั่นคงระหว่างประเทศ การพัฒนาเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงทางสังคม สิทธิมนุษยชน และการบรรลุสันติภาพโลก สหประชาชาติถูกก่อตั้งขึ้นภายหลังสงครามโลกครั้งที่สองยุติลงในปี ค.ศ. 1945 เพื่อแทนที่สันนิบาตชาติ ในการยับยั้งสงครามระหว่างประเทศ และเพื่อเป็นเวทีสำหรับการเจรจาเพื่อยุติข้อพิพาท สหประชาชาติมีองค์กรย่อย ๆ จำนวนมากเพื่อดำเนินการตามภารกิจ

สหประชาชาติมีสมาชิกทั้งหมด 193 ประเทศ ครอบคลุมรัฐอธิปไตยเกือบทุกรัฐบนโลก มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในนครนิวยอร์ก ระบบสหประชาชาติอยู่บนพื้นฐานของ 5 องค์การหลัก ได้แก่ สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ สำนักงานเลขาธิการแห่งสหประชาชาติ และศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีองค์กรอื่น ๆ อีกเช่น องค์การอนามัยโลก ยูเนสโก และยูนิเซฟ เจ้าหน้าที่ระดับสูงที่มักเป็นที่รู้จักและปรากฏตัวต่อสาธารณชน คือ เลขาธิการสหประชาชาติ ปัจจุบันผู้ดำรงตำแหน่งนี้ คือ บัน คี มุน ชาวเกาหลีใต้ เข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2007 ต่อจากโคฟี อันนัน

* ประเทศล่าสุดที่เข้าเป็นสมาชิกสหประชาชาติ คือ เซาท์ซูดาน เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม ค.ศ. 2011

สหประชาชาตินั้นมีเสาหลัก 6 ประการ ได้แก่ สมัชชาใหญ่ คณะมนตรีความมั่นคง คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม (ECOSOC) คณะมนตรีภาวะทรัสตี ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ และสำนักเลขาธิการสหประชาชาติ ระบบยูเอ็นประกอบไปด้วยหน่วยงานพิเศษเป็นจำนวนมากมาย เช่น กลุ่มธนาคารโลก องค์การอนามัยโลก โครงการอาหารโลก องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (หรือเรียกอีกอย่างว่า ยูเนสโก) และกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (หรือเรียกอีกอย่างว่า ยูนิเซฟ) นอกจากนี้องค์กรนอกภาครัฐอาจได้รับสถานะที่ปรึกษากับคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมและหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อเข้าร่วมในงานของยูเอ็น หัวหน้าเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารของสหประชาชาติคือ เลขาธิการ ปัจจุบันเป็นนักการเมืองและนักการทูตชาวโปรตุเกสที่มีชื่อว่า อังตอนียู กูแตรึช ซึ่งดำรงตำแหน่งมา 5 ปีในวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2017 องค์กรได้รับเงินสนับสนุนจากการประเมินราคาและบริจาคโดยสมัครใจจากประเทศสมาชิก

สหประชาชาติมีธง ที่ทำการไปรษณีย์ และดวงตราไปรษณียากรของตนเอง ภาษาทางการที่ใช้มีอยู่ 6 ภาษา คือ ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาสเปน ภาษารัสเซีย ภาษาจีน และภาษาอาหรับ* โดยที่ภาษาอาหรับได้ถูกเพิ่มเข้ามาล่าสุด เมื่อปี ค.ศ. 1973 ส่วนสำนักเลขาธิการนั้นใช้ 2 ภาษา คือ ภาษาอังกฤษ และภาษาฝรั่งเศส ภาษาอังกฤษที่กำหนดให้เป็นมาตรฐาน คือ อังกฤษบริติช และการสะกดแบบออกซ์ฟอร์ด ส่วนภาษาจีนมาตรฐาน คือ อักษรจีนตัวย่อ ซึ่งเปลี่ยนมาจาก อักษรจีนตัวเต็ม ใน ค.ศ. 1971 เมื่อสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นสมาชิกสหประชาชาติแทนสาธารณรัฐจีน

สหประชาชาตินั้นมีสำนักงานใหญ่ในดินแดนระหว่างประเทศในนครนิวยอร์ก โดยมีสำนักงานหลักอื่น ๆ ในเจนีวา ไนโรบี เวียนนา และเดอะเฮก*

► 18. สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) หรือ อาเซียน (ASEAN) เป็นองค์การทางภูมิรัฐศาสตร์และเศรษฐกิจในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ปัจจุบันอาเซียนมีสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศ คือ ไทย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย สิงคโปร์ และ อินโดนีเซีย (5 ประเทศแรกนี้ เป็นกลุ่มประเทศสมาชิกที่ก่อตั้งสมาคมอาเซียน) ต่อมาได้รับ สมาชิกใหม่เพิ่มอีก 5 ประเทศ คือ บรูไน เวียดนาม เมียนมาร์ ลาว และ กัมพูชาเป็นประเทศสมาชิกล่าสุด

► 19. สกุลเงินยูโร

ยูโร (euro, **EUR**) เป็นสกุลเงินที่ประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป 20 ประเทศ (ณ วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2565) ตกลงใช้ร่วมกัน เริ่มใช้วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2542 (บางประเทศใช้ตามในภายหลัง) ได้แก่ประเทศที่ใช้ยูโรเป็นสกุลเงินประจำชาติ คือ ฝรั่งเศส, เยอรมนี, ไอร์แลนด์, อิตาลี, ลักเซมเบิร์ก, เนเธอร์แลนด์, โปรตุเกส, สเปน, ออสเตรีย, เบลเยียม, ฟินแลนด์, กรีซ, สโลวีเนีย, ไชปรัส, มอลตา, สโลวาเกีย, เอสโตเนีย, ลัตเวีย, ลิทัวเนีย, โครเอเชีย *

► 20. ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ไทยอยู่ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 112 บัญญัติไว้ว่า "ผู้ใดหมิ่นประมาท ดูหมิ่น หรือแสดงความอาฆาตมาดร้ายพระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท หรือผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 3 ปีถึง 15 ปี" *กฎหมายไทยสมัยใหม่บรรจุความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ครั้งแรกในกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. 127 (พ.ศ. 2453), มีการเพิ่มให้การ "ดูหมิ่น" เป็นความผิด และเป็นความผิดต่อความมั่นคงของรัฐในประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499 และมีการเพิ่มโทษครั้งล่าสุดในปี 2519 มีสื่ออธิบายว่าเป็น "กฎหมายความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ที่รุนแรงที่สุดในโลก" และ "อาจเป็นกฎหมายหมิ่นประมาททางอาญาที่เข้มงวดที่สุดไม่ว่าที่ใด"

► 21. ประเทศผู้ส่งออกน้ำมันรายใหญ่

- 1) ประเทศซาอุดีอาระเบีย เป็นผู้ส่งออกน้ำมันรายใหญ่ที่สุดในโลก 2) ประเทศรัสเซีย 3) ประเทศอิรัก
- 4) แคนาดา

► 22. อาหรับสปริง (Arab Spring) หรือการปฏิวัติดอกมะลิ (Jasmine Revolution) คือปรากฏการณ์ล่มสลายของผู้นำเผด็จการในกลุ่มประเทศอาหรับ และการเปลี่ยนแปลงระบบการปกครองครั้งใหญ่ของประเทศในภูมิภาคตะวันออกกลาง

ปรากฏการณ์อาหรับสปริงเริ่มต้นขึ้นในปีค.ศ. 2010 ณ ประเทศตูนิเซีย (Tunisia) เมื่อพ่อค้าขายผัก-ผลไม้ไร้ชื่อ มุฮัมมัด อัลบูอะซีซี (Mohamed Al-Bouazizi) ถูกตำรวจหญิงไล่ตี คำทอ และยึดรถเข็นไป มุฮัมมัดเป็นคนจนหาเช้ากินค่ำ เมื่อถูกเจ้าหน้าที่รัฐรังแกจึงไปร้องทุกข์กับผู้พิพากษาแต่ไม่ได้รับการเหลียวแล ความคับแค้นทำให้มุฮัมมัดเผาตัวตายกลางถนน ผู้คนถนัดมือประท้วงและแพร่ผ่านโซเชี่ยลมีเดียออกไปทั่วทั้งภูมิภาคอาหรับ

เบน อาลี (Ben-Ali) ผู้นำตูนิเซียในตอนนั้น ไม่ตระหนักถึงพลังแห่งโซเชี่ยลมีเดีย เมื่อมุฮัมมัดเสียชีวิตลง ชาวตูนิเซียจำนวนมากนัดหมายผ่านโซเชี่ยลมีเดียออกชุมนุมประท้วงใหญ่จนเบน อาลี ต้องลี้ภัยออกนอกประเทศ

จากนั้นกระแสอาหรับสปริง ก็ลามไปสู่ประเทศใกล้เคียงซึ่งล้วนมีปัจจัยเดียวกัน คือ ผู้นำเผด็จการครองอำนาจยาวนาน ประชาชนอยู่ในภาวะถูกกดขี่ ไม่มีสิทธิเสรีภาพ ไม่ได้รับสิทธิอันชอบธรรมซึ่งพึงมีพึงได้ในฐานะพลเมือง ทั้งสิทธิในการเข้าถึงทรัพยากรของประเทศ สิทธิในการปกครอง ฯลฯ ส่งผลให้ประชาชนในประเทศอาหรับต่างๆลุกฮือขึ้นอย่างพร้อมเพรียงกันเพื่อโค่นล้มระบอบเผด็จการ

► 23. ใครคือเสนาบดีกระทรวงการต่างประเทศคนแรก

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงสถาปนากระทรวงการต่างประเทศ เมื่อวันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2418 โดยทรงให้เจ้าพระยาภาณุวงศ์มหาโกษาธิบดี ดำรงตำแหน่งเสนาบดีกระทรวง การต่างประเทศคนแรก ระหว่าง ปี พ.ศ. 2418-2428

► 24. ราชวัดสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี มอบให้ผู้ประกอบคุณงามความดีสาขาใด

มูลนิธิราชวัดสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้จัดตั้งขึ้นในวโรกาส ๑๐๐ ปี แห่งการเสด็จพระราชสมภพของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๓ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาให้รางวัลแก่ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล และ/หรือการผดุงครรภ์วิชาชีพจากทุกประเทศทั่วโลก ที่มีผลงานดีเด่นเป็นที่ประจักษ์ทั้งในระดับชาติ และระดับนานาชาติ ก่อให้เกิดการพัฒนาด้านสาธารณสุขและคุณภาพชีวิตของประชาชน ทั้งนี้เพื่อเป็นพระราชอนุสรณ์และเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ให้แผ่ไพศาลไปชั่วนานาประเทศ

► 25. ภูมิบุตร หรือ ภูมิบุตรา (*Bumiputera* แปลว่า "ลูกของแผ่นดิน") หมายถึง ชาวมลายูดั้งเดิม อันรวมถึงชาวโอรังอัซลี (Orang Asli) ซึ่งเป็นชาวเผ่าดั้งเดิมของคาบสมุทรมลายูและชนพื้นเมืองของรัฐซาบะฮ์และซาราวัก ทั้งนี้ในปัจจุบัน "ภูมิบุตร" ยังรวมถึงชาวมลายูเชื้อสายจีนซึ่งอพยพมาจากอินโดนีเซีย (เรียกว่า ปรีบูมิ), ชาวมลายูเชื้อสายสยาม, ชาวมลายูเชื้อสายอินเดียมุสลิม, ชาวจีนช่องแคบ (กลุ่มลูกครึ่งมลายู-จีน) และชาวคริสต์ (กลุ่มคริสต์ลูกครึ่งมลายู-โปรตุเกส)^[1] แต่ไม่รวมถึงชาวมลายูเชื้อสายจีนหรืออินเดียที่มีจำนวนมากในประเทศ

► 26. ทำความรู้จัก ACMECS ความร่วมมือสามแม่น้ำ

อาเซียนน่าจะเป็นกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่คนไทยรู้จักคุ้นเคยที่สุด โดยเฉพาะตั้งแต่ปี 2558 ที่อาเซียนรวมตัวเป็นประชาคมเดียวกันอย่างเป็นทางการ แต่ในละแวกนี้ยังมีความร่วมมือระหว่างประเทศอีกหลายกลุ่มหลายกรอบที่ไทยเป็นสมาชิก เช่น ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจอิรวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง (Ayeyawady-Chao Phraya-Mekong Economic Cooperation Strategy: ACMECS) ซึ่งไทยเป็นผู้ริเริ่มเมื่อปี 2546

ชื่อที่แปลกหูของกรอบความร่วมมือนี้มาจากแม่น้ำสำคัญ 3 สายในภูมิภาคที่ไหลผ่านประเทศสมาชิก คือ แม่น้ำอิรวดี (เมียนมา) แม่น้ำเจ้าพระยา (ไทย) และแม่น้ำโขง (ไทย ลาว กัมพูชา เวียดนาม) โดยมีเป้าหมายหลักคือการส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ เช่น การค้าการลงทุน การท่องเที่ยว และการเกษตร

► 27. MED (Asia-Middle East Dialogue)

AMED มีจุดกำเนิดจากการเดินทางเยือนตะวันออกกลางของนายโก๊ะ จ๊ก ตง ขณะยังดำรงตำแหน่ง นรม. สิงคโปร์ ราวเดือนกุมภาพันธ์ ปี 2547 โดยเห็นว่า การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและสภาพเศรษฐกิจของโลก ทำให้ทั้งเอเชียและตะวันออกกลางต่างต้องการแสวงหาพันธมิตรทางการเมืองและ หุ่นส่วนทางยุทธศาสตร์เศรษฐกิจใหม่ๆ ที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งของภูมิภาค

- ทั้งสองภูมิภาคเห็น ความสำคัญอย่างยิ่งของการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโลกมุสลิมกับประชาชนศาสนาอื่น โดยเฉพาะในมิติด้านการเมือง ในสถานการณ์ปัจจุบันที่ความขัดแย้งด้านศาสนากำลังทวีความรุนแรงและลุกลามไป ในหลายภูมิภาค

กระทรวงการต่างประเทศ โดยกรมสารนิเทศ เป็นหน่วยงานหลักของการดำเนินการภายใต้กรอบ AMED ของไทย มีกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศรับผิดชอบการดำเนินการภายใต้กรอบคณะทำงานด้าน เศรษฐกิจ

► 28. ความริเริ่มแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาทางวิชาการและเศรษฐกิจ BIMSTEC: Bay of Bengal Initiative for Multi-Sectoral Technical and Economic Cooperation

BIMSTEC เป็นกรอบความร่วมมือทางวิชาการและเศรษฐกิจระหว่าง ๘ ประเทศในอ่าวเบงกอล ประกอบด้วย บังกลาเทศ ภูฏาน อินเดีย เมียนมาร์ เนปาล ศรีลังกา และไทย BIMSTEC เกิดขึ้นจากการริเริ่มของไทย เมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2540 ภายใต้ชื่อ BIST-EC (Bangladesh-India-Sri Lanka-Thailand Economic Cooperation) ต่อมา เปลี่ยนชื่อเป็น BIMSTEC เป็นการเชื่อมสานนโยบาย Look East ของกลุ่มประเทศเอเชียใต้ และนโยบาย Look West ของไทย มีประชากรรวมประมาณ 1,500 ล้านคน ปัจจุบัน เมียนมาร์ ดำรงตำแหน่ง ประธาน BIMSTEC เว็บไซต์เป็นทางการ www.bimstec.org (ปัจจุบันมีปัญหาทางเทคนิคและกำลังดำเนินการจัดตั้งเว็บไซต์ใหม่)

BIMSTEC เป็นกรอบเดียวที่เชื่อมเอเชียใต้เข้ากับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และโดยที่ไทยและ เมียนมาร์เป็นประเทศอาเซียน 2 ประเทศที่เป็นสมาชิก BIMSTEC ทำให้ไทยอยู่ในสถานะเป็นสะพานเชื่อมโยงอนุภูมิภาคทั้งสอง และเป็นกลไกหนึ่งที่ไทยสามารถขยายความสัมพันธ์กับประเทศในภูมิภาคเอเชียใต้โดยเฉพาะอย่างยิ่งอินเดีย โดยเอเชียใต้เป็นตลาดขนาดใหญ่ มีแหล่งวัตถุดิบและทรัพยากรที่สำคัญต่างๆ อยู่มาก อาทิ ก๊าซธรรมชาติ และศักยภาพในการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำ และอินเดียจะเป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจประเทศหนึ่งในอนาคต

BIMSTEC มีสาขาความร่วมมือของ BIMSTEC มี 14 สาขา ประกอบด้วย 1. การค้าและการลงทุน 2. เทคโนโลยี 3. กมนาคม 4. พลังงาน 5. ท่องเที่ยว 6. ประมง 7. เกษตร 8. สาธารณสุข 9. การจัดการสิ่งแวดล้อมและภัยพิบัติ 10. การต่อต้านการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ 11. การลดความยากจน 12. วัฒนธรรม 13. ปฏิสัมพันธ์ในระดับประชาชน 14. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

► 29. ผู้บริหาร บริษัท Apple คนปัจจุบัน

ทิมโธธี โดนัลด์ คูก (Timothy Donald Cook) หรือที่เรียกสั้น ๆ ว่า ทิม คูก (Tim Cook) เป็นประธานเจ้าหน้าที่บริหารคนปัจจุบันของบริษัทแอปเปิล เข้าร่วมงานกับแอปเปิลในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2541 ในตำแหน่งรองประธานเจ้าหน้าที่บริหารอาวุโส มีความรับผิดชอบหลักในการจัดการปฏิบัติการวันต่อวันที่บริษัท เขาได้รับแต่งตั้งเป็นประธานเจ้าหน้าที่บริหารรับช่วงต่อจาก สตีฟ จ๊อบส์ ที่ประกาศลาออกไป เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2554 และ ทิม คูกเป็นประธานเจ้าหน้าที่บริษัทแอปเปิล สานต่อจาก สตีฟ จ๊อบส์ ที่ลาออกไป และ สตีฟ จ๊อบส์ เสียชีวิต เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ. 2554 หลังได้ทำงานเป็นประธานเจ้าหน้าที่บริษัทแอปเปิลได้แค่ 3 เดือน

สตีเวน พอล จอบส์ (Steven Paul Jobs) หรือที่รู้จักในชื่อ สตีฟ จอบส์ (Steve Jobs); 24 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1955 - 5 ตุลาคม ค.ศ. 2011) เป็นผู้นำธุรกิจและนักประดิษฐ์ชาวอเมริกัน ผู้ร่วมก่อตั้ง บริษัทแอปเปิลคอมพิวเตอร์ และยังเป็นประธานบริหาร พิกซาร์แอนิเมชันสตูดิโอส์ และเป็นคณะกรรมการบริหาร บริษัทเดอะวอลต์ดิสนีย์ใน ค.ศ. 2006 หลังดิสนีย์ซื้อกิจการพิกซาร์ ฟอร์ค

► 30. Facebook

เฟซบุ๊ก (Facebook) เป็นบริการเครือข่ายสังคมสัญชาติอเมริกัน สำนักงานใหญ่อยู่ที่ เมนโลพาร์ก รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐ เฟซบุ๊กก่อตั้งเมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2004 โดยมาร์ก ซักเคอร์เบิร์ก และเพื่อนร่วมห้องในมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด สมาชิกผู้ก่อตั้ง คือ เอดูอาโด ซาเวอริน, แอนดรูว์ แม็กคอลล์ม, คัสติน มอสโควิต และคริส ฮิวจ์ส ในตอนแรกจำกัดผู้เข้าชมเฉพาะนักศึกษามหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ภายหลังได้เพิ่มจำนวนมหาวิทยาลัยในพื้นที่บอสตัน โอวีลิก และมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด และค่อย ๆ รับรองมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ต่อมารับรองโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยเฟซบุ๊กอนุญาตให้เยาวชนอายุต่ำกว่า 13 ปี ทั่วโลกสามารถสมัครสมาชิกได้โดยไม่ต้องอ้างอิงหลักฐานใด ๆ ใน ค.ศ. 2020 เฟซบุ๊กอ้างว่ามีผู้ใช้อย่างคงไชนารายเดือนที่ 2.9 พันล้านคน โดยมีผู้ใช้งานทั่วโลกมากเป็นอันดับ 7 และเป็นโปรแกรมประยุกต์ที่มียอดดาวน์โหลดมากที่สุดในคริสต์ทศวรรษ 2010

► 31. Tiktok

TikTok คือแอปพลิเคชันโซเชียลมีเดียที่ได้รับความนิยมมากแพลตฟอร์มหนึ่งในปัจจุบัน และนั่นก็ทำให้ Zhang Yiming ผู้ก่อตั้งกลายเป็นหนึ่งในมหาเศรษฐีระดับโลกที่อายุน้อยด้วยวัยเพียง 37 ปีเท่านั้น สิ่งที่น่าสนใจที่ทำให้ Zhang Yiming สามารถปลุกปั้นแอปพลิเคชันสัญชาติจีนนี้ให้สามารถเทียบชั้นแอปพลิเคชันโซเชียลมีเดียสำคัญ ๆ ในระดับโลกได้

TikTok แพลตฟอร์มที่กำลังได้รับความนิยมสูง (มียอดดาวน์โหลดมากที่สุดในปี 2022) เพิ่งเปลี่ยนหัวเรือคนใหม่จากเดิม ‘เควิน เมเยอร์’ (Kevin Mayer) มาเป็น ‘โจว จื่อ โจว’ (Shou Zi Chew) CEO วัย 40 ปี เขาใช้เวลาเพียง 3 เดือนในการไต่ตำแหน่งจาก CFO ของ TikTok มาเป็น CEO

► 32. ประเทศใดมีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดในอาเซียน

ขนาดเศรษฐกิจของประเทศสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC) ในปี 2566 ล่าสุด อินโดนีเซีย ยังคงครองอันดับ 1 ประเทศที่มีขนาดผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (จีดีพี) หรือเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่สุดของอาเซียน โดยมีมูลค่าจีดีพี 1.41 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยจีดีพีในปี 2566 ขยายตัว 5.0% , อันดับ 2 ประเทศไทย มูลค่าจีดีพี 512,193 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัว 1.9% เมื่อเทียบกับปี 2565 (ขยายตัวต่ำสุดในอาเซียน)

► 33. ผู้นับถือศาสนาอิสลามเป็นกลุ่มที่มีผู้นับถือศาสนาเป็นอันดับ 2 ของโลก ประเทศที่มีประชากรมุสลิมมากที่สุดในประเทศเดียวคือประเทศอินโดนีเซียในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีมุสลิมถึง 13% ของทั้งโลก มุสลิมในประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีประชากรมุสลิมมากเป็นอันดับ 3 ของประชากรทั้งหมด โดยประเทศที่มีประชากรมุสลิมส่วนใหญ่ในกลุ่มเกาะมลายูคือบรูไน, อินโดนีเซีย และมาเลเซีย

► 34. คดีปราสาทพระวิหาร

คดีปราสาทพระวิหาร เป็นกรณีพิพาทเรื่องอาณาเขตระหว่างราชอาณาจักรกัมพูชากับราชอาณาจักรไทย ซึ่งเริ่มขึ้นเมื่อปี 2501 จากปัญหาการอ้างสิทธิเหนือบริเวณปราสาทพระวิหาร ซึ่งตั้งอยู่ที่ชายแดนไทยด้านอำเภอถ้ำกั้น ตำบลจันทน์ จังหวัดศรีสะเกษ และชายแดนกัมพูชาด้านจังหวัดพระวิหาร เกิดจากการที่ทั้งไทยและกัมพูชา ถือแผนที่ปักปันเขตแดนตามแนวสันปันน้ำของเทือกเขาพนมดงรักคนละฉบับ ทำให้เกิดปัญหาพื้นที่ทับซ้อนของทั้งสองฝ่ายในบริเวณที่เป็นที่ตั้งของตัวปราสาท โดยภาคีทั้งสองได้ยินยอมให้มีการพิจารณาปัญหาดังกล่าวขึ้นที่ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (ศาลโลก) ณ กรุงเฮก ประเทศเนเธอร์แลนด์ ในปี 2502

โดยคดีพิพาทนี้ได้ถูกตัดสินโดยศาลยุติธรรมระหว่างประเทศหรือศาลโลก ณ กรุงเฮก ประเทศเนเธอร์แลนด์ เมื่อปี ค.ศ. 1962 (พ.ศ. 2505) ให้ตัวปราสาทพระวิหารตกเป็นของกัมพูชา

11 พ.ย. 2556 ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ หรือศาลโลก ได้พิพากษาให้กัมพูชาเป็นผู้มีอำนาจอธิปไตยเหนือพื้นที่รอบๆ ตัวปราสาทพระวิหาร อันตั้งอยู่ตรงชายแดนติดต่อกับประเทศไทย ในคำตัดสินครั้งสำคัญซึ่งมุ่งหมายยุติข้อพิพาทอันยืดเยื้อหลายสิบปี ที่ก่อให้เกิดการสูญเสียชีวิตและสันติภาพของผู้คนในทั้งสองประเทศมาอย่างยาวนาน ทั้งนี้ ศาลสูงสุดของสหประชาชาติแห่งนี้ ยังได้สั่งให้รัฐบาลไทยถอนกำลังรักษาความมั่นคงของตนออกจากพื้นที่ดังกล่าวอีกด้วย

► 35. ข้อพิพาทในดินแดนทะเลจีนใต้

ข้อพิพาททะเลจีนใต้เกี่ยวกับการอ้างสิทธิเหนือเกาะและทะเลในหลายรัฐเอกราชบริเวณทะเลจีนใต้ คือ ประเทศบรูไน จีน ไต้หวัน มาเลเซีย ฟิลิปปินส์และเวียดนาม (ข้อสอบถามเคยถามว่าประเทศใดไม่ได้อ้างสิทธิ์ในหมู่เกาะในทะเลจีนใต้)

มีข้อพิพาทเกี่ยวกับหมู่เกาะสแปรตลีย์และพาราเซล เช่นเดียวกับแนวแบ่งเขตทางทะเลในอ่าวตังเกี๋ยและที่อื่น มีข้อพิพาทอีกในน่านน้ำใกล้หมู่เกาะนาคูนาของอินโดนีเซีย ผลประโยชน์ของหลายชาติมีการได้พื้นที่ประมงรอบสองกลุ่มเกาะดังกล่าว การแสวงหาประโยชน์ที่เป็นไปได้จากน้ำมันดิบและแก๊สธรรมชาติซึ่งสงสัยว่าอยู่ใต้หลายส่วนของทะเลจีนใต้ และการควบคุมเส้นทางเดินเรือสำคัญทางยุทธศาสตร์

► 36. ประวัติและประเทศสมาชิกอาเซียน (ASEAN)

อาเซียน (ASEAN) หรือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คือองค์กรความร่วมมือระดับภูมิภาคเพื่อส่งเสริมความร่วมมือและความมั่นคงด้านต่าง ๆ ของ 10 ประเทศอาเซียน ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย บรูไนดารุสซาลาม เวียดนาม ลาว เมียนมา และกัมพูชา

อาเซียน (ASEAN) คืออะไร

อาเซียน (ASEAN) คือ สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) เป็นองค์กรความร่วมมือระดับภูมิภาค ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความร่วมมือและความมั่นคงด้าน

การเมือง ความมั่นคง การค้าและเศรษฐกิจ รวมทั้งการพัฒนาทางสังคมวัฒนธรรม บนพื้นฐานความเท่าเทียมและประโยชน์ร่วมกันของประเทศสมาชิก

ภาษาทางการหรือภาษาที่ใช้ติดต่อสื่อสารประสานงานของประเทศสมาชิกอาเซียน (working language of ASEAN) คือ ภาษาอังกฤษ

ประวัติอาเซียน

อาเซียน (ASEAN) ก่อตั้งเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 (ค.ศ. 1967) ผ่านการลงนามในปฏิญญาอาเซียน (ASEAN Declaration) หรือปฏิญญากรุงเทพ (Bangkok Declaration) โดยประเทศสมาชิกผู้ก่อตั้ง ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ต่อมาได้ขยายจำนวนประเทศสมาชิกเป็น 10 ประเทศทั่วภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ส่งผลให้วันที่ 8 สิงหาคมของทุกปีเป็นวันอาเซียน (ASEAN Day)

ปัจจุบันอาเซียนมีสมาชิกรวมทั้งหมด 10 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย บรูไนดารุสซาลาม เวียดนาม ลาว เมียนมา และกัมพูชา
ประเทศสมาชิกและปีที่เข้าร่วม

- 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 - อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย
- 7 มกราคม พ.ศ. 2527 - บรูไนดารุสซาลาม
- 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 - เวียดนาม
- 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 - ลาว เมียนมา
- 30 เมษายน พ.ศ. 2542 - กัมพูชา

รายชื่อ 10 ประเทศสมาชิกอาเซียนภาษาอังกฤษ (ASEAN Member States)

1. บรูไนดารุสซาลาม (Negara Brunei Darussalam)
2. ราชอาณาจักรกัมพูชา (Kingdom of Cambodia)
3. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย (Republic of Indonesia)
4. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (Lao People's Democratic Republic)
5. มาเลเซีย (Malaysia)
6. สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา (Republic of the Union of Myanmar)
7. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (Republic of the Philippines)
8. สาธารณรัฐสิงคโปร์ (Republic of Singapore)
9. ราชอาณาจักรไทย (Kingdom of Thailand)
10. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (Socialist Republic of Viet Nam)

ความร่วมมือกับประเทศนอกอาเซียน

อาเซียน+3 (ASEAN+3) คือ ความร่วมมือของ 10 ประเทศสมาชิกอาเซียน กับประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจขนาดใหญ่อีก 3 ประเทศ ได้แก่ ประเทศจีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ เพื่อความร่วมมือหลัก ๆ 5 ด้าน คือ การเมืองความมั่นคง เศรษฐกิจและการเงิน พลังงาน สิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงของสภาวะอากาศโลก รวมทั้งสังคมและวัฒนธรรม

อาเซียน+6 (FTA ASEAN+6) คือ การรวมตัวกันของ 10 ประเทศสมาชิกอาเซียน และอีก 6 ประเทศนอกอาเซียน ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และอินเดีย เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของกลุ่มในการลงทุน การการค้า และศักยภาพการแข่งขัน พร้อมกับปูทางเพื่อเตรียมทำข้อตกลงการเปิดการค้าเสรีของประเศอาเซียน+6

อาเซียน-สหรัฐอเมริกา สหรัฐอเมริกาเป็นคู่เจรจาของอาเซียนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520 และยกระดับความสัมพันธ์เป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์เมื่อปี พ.ศ. 2558 ด้วยความร่วมมือด้านการเมืองความมั่นคง เศรษฐกิจ รวมทั้งสังคมและวัฒนธรรม นอกจากนี้สหรัฐฯ ยังเป็นประเทศคู่เจรจาประเทศแรกที่แต่งตั้งเอกอัครราชทูตประจำอาเซียนอีกด้วย

ประชาคมอาเซียน

อาเซียนมีพัฒนาการต่อเนื่องเป็นลำดับ โดยเริ่มต้นจากการมุ่งเน้นไปที่ความร่วมมือด้านความมั่นคง ต่อมาหลังจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความมั่นคงทางการเมืองมากขึ้น อาเซียนจึงหันมาให้ความสนใจกับประเด็นความร่วมมือทางเศรษฐกิจ รวมถึงสังคมและวัฒนธรรมร่วมด้วย อันเป็นที่มาของมติเห็นชอบในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 12 เมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2550 ให้มีการจัดตั้ง “ประชาคมอาเซียน” (ASEAN Community) ภายในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015)

3 เสาหลักของประชาคมอาเซียน

ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ประกอบไปด้วย 3 เสาหลัก (pillars) ดังต่อไปนี้

1. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community: APSC) มุ่งให้ประเทศสมาชิกอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข แก้ไขปัญหาระหว่างกันโดยสันติวิธี มีเสถียรภาพและความมั่นคงรอบด้าน
2. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) มุ่งเน้นให้เกิดการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจ และความสะดวกในการติดต่อค้าขายระหว่างกัน เพื่อให้ประเทศสมาชิกสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่น ๆ ขนาดเศรษฐกิจของอาเซียนรวมกันใหญ่เป็นอันดับที่ 5 ของโลก มีประชากร 642.1 ล้านคน
3. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community: ASCC) มุ่งหวังให้มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง มีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี มีความมั่นคงทางสังคม มีการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน มีสังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืน

คำขวัญอาเซียน (ASEAN Motto)

“One Vision, One Identity, One Community” ซึ่งแปลได้ว่า หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์ หนึ่งประชาคม

ตราสัญลักษณ์อาเซียน (ASEAN Emblem)

ตราสัญลักษณ์อาเซียน มีลักษณะเป็นรูปมัดรวงข้าว สีเหลืองบนพื้นวงกลมสีแดง ล้อมรอบด้วยวงกลมสีขาว และสีน้ำเงิน

- รวงข้าวสีเหลืองทั้ง 10 หมายถึง ความฝันและความมุ่งมั่นให้สมาชิกในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทั้ง 10 ประเทศ มีความผูกพันกันด้วยมิตรภาพ และเป็นหนึ่งเดียว
- วงกลม แสดงถึงเอกภาพของอาเซียน
- สีน้ำเงิน หมายถึง สันติภาพและเสถียรภาพ
- สีแดง หมายถึง ความกล้าหาญ ความก้าวหน้า และการมีพลวัติ
- สีเหลือง หมายถึง ความเจริญรุ่งเรือง
- สีขาว หมายถึง ความบริสุทธิ์

ธงอาเซียน (ASEAN Flag) เป็นสัญลักษณ์ของความสามัคคีและความเป็นหนึ่งเดียวของประเทศสมาชิกอาเซียน แสดงตราสัญลักษณ์อาเซียนบนพื้นสีน้ำเงิน ประกอบไปด้วยสีน้ำเงิน สีแดง สีขาว และมีเหลือง อันเป็นสีหลักของธงชาติของประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งหมด

ธงอาเซียนแสดงถึงความมั่นคง เถียรภาพ สันติภาพ ความสามัคคี และพลวัติของอาเซียน

เพลงอาเซียน (ASEAN Anthem)

อาเซียนยังมีเพลงประจำหรือ ASEAN Anthem ที่ชื่อว่า “The ASEAN Way” หรือวิถีแห่งอาเซียนอีกด้วย

► 37. ไทยคว้าสิทธิ์เจ้าภาพ มหกรรมพืชสวนโลก “โคราช เอ็กซ์โป 2029”

จากการประชุมประจำปี 2567 ของสมาคมพืชสวนระหว่างประเทศ (AIPH) ที่กรุงโตฮา รัฐกาตาร์ ในวันที่ 6 มีนาคม 2567 สมาคมพืชสวนระหว่างประเทศ (The International Association of Horticultural Producers – AIPH) ประกาศให้สิทธิ์ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก (International Horticultural Expo) หรือ “โคราช เอ็กซ์โป 2029” การได้รับสิทธิ์จัดงานระดับโลกครั้งนี้ จะช่วยยกระดับจังหวัดนครราชสีมาให้เป็นศูนย์กลางด้านนวัตกรรมและความยั่งยืนในอุตสาหกรรมพืชสวน ภายใต้แนวคิด “ธรรมชาติและพรรณพืชเขียวจี อนาคตแห่งโลกสีเขียว” (Nature & Greenery: Envisioning the Green Future)

“โคราช เอ็กซ์โป 2029” หรือ งานมหกรรมพืชสวนโลกนครราชสีมา 2572 กำหนดจัดขึ้นระหว่างวันที่ 10 พฤศจิกายน 2572 ถึง 28 กุมภาพันธ์ 2573 ถือเป็นงานมหกรรมระดับโลก การจัดงานครั้งนี้จะนำเสนอแนวคิด “ธรรมชาติและพรรณพืชเขียวจี อนาคตแห่งโลกสีเขียว” (Nature and Greenery: Envisioning the Green

Future) สะท้อนความมหัศจรรย์ทางธรรมชาติ ความหลากหลายทางวัฒนธรรม และความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีพืชสวนและการเกษตรที่ยั่งยืนของประเทศไทย

► 38. **สภาดูมา (State Duma; รัสเซีย: Госуда́рственная ду́ма)** มีชื่อย่อในภาษารัสเซียว่า กอสดูมา (Gosduma) เป็นสภาผู้แทนราษฎรของสหพันธรัฐรัสเซีย ขณะที่สภาสูงคือสภาสหพันธรัฐ สำนักงานใหญ่ดูมาตั้งอยู่ใจกลางกรุงมอสโก ห่างจากจตุรัสแดงเพียงไม่กี่กิโลเมตร สมาชิกของสภาถูกเรียกว่าเจ้าหน้าที่ สภาดูมาเข้ามาแทนที่โซเวียตสูงสุดอันเป็นผลมาจากรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่น่าสนใจโดยบอริส เยลต์ซิน ภายหลังวิกฤตการณ์รัฐธรรมนูญรัสเซีย พ.ศ. 2536 และได้รับการอนุมัติในการลงประชามติทั่วประเทศ

► 39. **ผู้ก่อตั้งเว็บไซต์ “วิกิลีกส์” คือ จูเลียน อัสซานจ์ (Julian Assange)** เป็นเว็บไซต์ที่นำข้อมูลเอกสารของรัฐบาลและบริษัท ซึ่งอนุญาตให้ผู้ใช้สามารถเผยแพร่ เพื่อการกล่าวหาได้ โดยไม่ถูกผลกระทบทางลบกลับจากองค์กรเหล่านั้น เว็บไซต์วิกิลีกส์อ้างว่าการส่งข้อความต่าง ๆ นั้นจะไม่สามารถถูกติดตามได้ ไม่ว่าจากใครก็ตาม

เมื่อปลายเดือนพฤศจิกายน 2553 ทางเว็บไซต์ได้เผยแพร่โทรเลขเอกสารลับและเอกสารปกปิดทางการทูตกว่า 100,000 หน้าของกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา จนทำให้นางฮิลลารี คลินตัน รัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกาได้ออกแถลงการณ์ประณาม ต่อมาในวันที่ 1 ธันวาคม 2553 ตำรวจสากลได้ออกหมายจับจูเลียน อัสซานจ์ ผู้ก่อตั้งเว็บไซต์ ในข้อหาเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศ จากนั้นเว็บไซต์ได้ถูกแฮกเกอร์โจมตีด้วย DDoS จนทำให้ผู้ให้บริการเซิร์ฟเวอร์ในสหรัฐอเมริกาได้ยกเลิก DNS ที่ชี้ไปยังโดเมนเนม WikiLeaks.org ด้วยข้ออ้างว่าถูกโจมตีอย่างหนัก [3] อย่างไรก็ตาม เว็บไซต์ก็ยังสามารถเข้าถึงได้ผ่านทางไอพีแอดเดรส และ โดเมนสำรองที่จดทะเบียนในสวิตเซอร์แลนด์

ในเดือนมิถุนายน 2553 รัฐบาลไทยได้ทำการบล็อกการเข้าถึงเว็บไซต์นี้^[5] เนื่องจากเผยแพร่เนื้อหาหมิ่นพระบรมเดชานุภาพแต่ในปัจจุบันสามารถเข้าถึงเว็บไซต์นี้ได้แล้ว

► 40. **ท้อง “บึงกาฬ” จังหวัดน้องใหม่ ลำดับที่ 77**

มีการจัดตั้งจังหวัดใหม่ จ.บึงกาฬ ชุมชนริมฝั่งแม่น้ำโขงในอีสาน เป็นจังหวัดลำดับที่ 77 ของประเทศ โดยแยกตัวมาจาก จ.หนองคาย...

► 41. **ความรู้เกี่ยวกับกระทรวงการต่างประเทศ**

กระทรวงการต่างประเทศมีปลัดกระทรวงคนแรก ได้แก่ **พระยาอภิบาลราชไมตรี (ต่อม บุนนาค)** ดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2475 ถึง 1 กันยายน พ.ศ. 2476 หม่อมเจ้า นิกรเทวัญ เทวกุล^[6] ดำรงตำแหน่งเมื่อ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2477 วันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2482 หลวงสิทธิสยามการ (เทียนฮ็อก สุนตระกูล) ดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงการต่างประเทศ^[6]

วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2490 นาย วิสูตร อรรถยุกติ^[7]ดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงการต่างประเทศ วันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2491 หม่อมเจ้าวงศานุวัตร เทวกุล ดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงการต่างประเทศ^[8]

มีเสนาบดีคนแรก ได้แก่ เจ้าพระยาภาณุวงศ์มหาโกษาธิบดี

ในเดือนเมษายน พ.ศ. 2563 ได้มีการแต่งตั้งให้ บุญมา มาตแล้ง เป็น หัวหน้าศูนย์ปฏิบัติการมาตรการเดินทางเข้าออกประเทศและการดูแลคนไทยในต่างประเทศ^๑ คนแรกของกระทรวง

หน่วยงานในสังกัด

1. หน่วยงานด้านการบริหาร

- 1) สำนักนายกรัฐมนตรี
- 2) สำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ

2. หน่วยงานด้านความสัมพันธ์ทวิภาคีกับภูมิภาคต่าง ๆ

- 1) กรมนูโรป
- 2) กรมนอเมริกาและแปซิฟิกใต้
- 3) กรมนเอเชียตะวันออก
- 4) กรมนเอเชียใต้ ตะวันออกกลางและแอฟริกา

3. หน่วยงานด้านความสัมพันธ์พหุภาคี

- 1) กรมนเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
- 2) กรมนองค์การระหว่างประเทศ
- 3) กรมนอาเซียน
- 4) กรมนความร่วมมือระหว่างประเทศ (เดิมคือ กรมนวิเทศสหการ และต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ)

4. หน่วยงานด้านเชี่ยวชาญหรือการบริการเฉพาะทาง

- 1) กรมนการกงสุล
- 2) กรมนพิธีการทูต
- 3) กรมนสนธิสัญญาและกฎหมาย
- 4) กรมนสารนิเทศ

(ข้อสอบเคยถามว่าหน่วยงานมิได้อยู่ภายใต้กระทรวงการต่างประเทศ)

► 42 รายชื่อประเทศ และเมืองหลวง (มักมีถาม 1 ข้อ)

ทวีปเอเชีย

1. กัมพูชา	= พนมเปญ	2. กาตาร์	= โดฮา
3. เกาหลีใต้	= โซล	4. เกาหลีเหนือ	= เปียงยาง
5. คาซัคสถาน	= อัสตานา	6. คีร์กีซ	= บิชเคก
7. คูเวต	= คูเวตซิตี	8. จอร์เจีย	= ทบิลีซี
9. จอร์แดน	= อัมมาน	10. จีน	= ปักกิ่ง

11. ซาอุดีอาระเบีย	= ทรายาด	12. ซีเรีย	= คามัสกัส
13. ไชปรัส	= นิโคเซีย	14. ญี่ปุ่น	= โตเกียว
15. ดิมอร์-สเตเต	= คีลี	16. ตุรกี	= อังการา
17. เดิร์กเมนีสถาน	= อาซกาบัด	18. ทาจิกิสถาน	= ดุชานเบ
19. ไทย	= กรุงเทพมหานคร	20. เนปาล	= กาฐมาณฑุ
21. บรูไน	= บันดาร์เซอรีเบอกาวัน	22. บังกลาเทศ	= ธากา
23. บาห์เรน	= มานามา	24. ปากีสถาน	= อิสลามาบาด
25. ปาเลสไตน์	= เยรูซาเลม	26. เมียนมา	= เนปีดอ
27. ฟิลิปปินส์	= มะนิลา	28. ภูฏาน	= ทิมพู
29. มองโกเลีย	= อุลานบาตาร์	30. มัลดีฟส์	= มาเล
31. มาเลเซีย	= กัวลาลัมเปอร์	32. เยเมน	= ซานา
33. ลาว	= เวียงจันทน์	34. เลบานอน	= เบรุต
35. เวียดนาม	= ฮานอย		
36. ศรีลังกา	= ศรีชยวรรธนปุระโกฏิญ		
37. สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์	= อาบูดาบี	38. สิงคโปร์	= สิงคโปร์
39. อัฟกานิสถาน	= คาบูล	40. อาเซอร์ไบจาน	= บากู
41. อาร์มีเนีย	= เยเรวาน	42. อินเดีย	= นิวเดลี
43. อินโดนีเซีย	= จาการ์ตา	44. อิรัก	= แบกแดด
45. อิสราเอล	= เยรูซาเลม	46. อิหร่าน	= เตหะราน
47. อุซเบกิสถาน	= ทาชเคนต์	48. โอมาน	= มัสกัต

ภูมิภาคเขียเนีย (ทวีปออสเตรเลียและหมู่เกาะในมหาสมุทรแปซิฟิก)

1. กิริบาส	= ดาราวา	2. ซามัว	= อาปีอา
3. ตองงา	= นูกูอาโลฟา	4. ตูวาลู	= ฟุนาฟูตี
5. นาอูรู	= -	6. นิวซีแลนด์	= เวลลิงตัน
7. ปาปัวนิวกินี	= พอร์ตมอร์สบี	8. ปาเลา	= เกรรุลมุด
9. ฟิจิ	= ซูวา	10. ไมโครนีเซีย	= ปาลีกีร์
11. วานูวาตู	= พอร์ตวิลลา	12. หมู่เกาะโซโลมอน	= โฮนีอารา
13. หมู่เกาะมาร์แชลล์	= มาจูโร	14. ออสเตรเลีย	= แคนเบอร์รา

ทวีปยุโรป

1. กรีซ	= เอลเลนส์	2. คอซอ	= ฟริสตีนา
3. โครเอเชีย	= ซาเกร็บ	4. เช็กเกีย	= ปราก
5. ซานมารีโน	= ซานมารีโน	6. เซอร์เบีย	= เบลเกรด
7. เดนมาร์ก	= โคเปนเฮเกน	8. นครรัฐวาติกัน	= วาติกัน
9. นอร์เวย์	= ออสโล	10. เนเธอร์แลนด์	= อัมสเตอร์ดัม
11. บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา	= ซาราเยโว	12. บัลแกเรีย	= โซเฟีย
13. เบลเยียม	= บรัสเซลส์	14. เบลารุส	= มินส์ค์
15. โปรตุเกส	= ลิสบอน	16. โปแลนด์	= วอร์ซอ
17. ฝรั่งเศส	= ปารีส	18. ฟินแลนด์	= เฮลซิงกิ
19. มอนเตเนโกร	= พอตกอริตซา	20. มอลโดวา	= คิชีเนา
21. มอลตา	= วัลเลตตา	22. มาซิโดเนียเหนือ	= สกอเปีย
23. โมนาโก	= โมนาโก	24. ยูเครน	= เคียฟ
25. เยอรมนี	= เบอร์ลิน	26. รัสเซีย	= มอสโก
27. โรมานี	= บุกาเรสต์	28. ลักเซมเบิร์ก	= ลักเซมเบิร์ก
29. ลัตเวีย	= ริกา	30. ลิทัวเนีย	= วิลนีอัส
31. ลิชเทินชไตน์	= วาอูซ	32. สเปน	= มาดริด
33. สโลวาเกีย	= บราติสลาวา	34. สโลวีเนีย	= ลูบลิยานา
35. สวิตเซอร์แลนด์	= แบร์น	36. สวีเดน	= สต็อกโฮล์ม
37. สหราชอาณาจักร	= ลอนดอน	38. ออสเตรีย	= เวียนนา
39. อันดอร์รา	= อันดอร์ราลาเวยา	40. อิตาลี	= โรม
41. เอสโตเนีย	= ทาลลินน์	42. แอลเบเนีย	= ดิรานา
43. ไอซ์แลนด์	= เรคยาวิก	44. ไอร์แลนด์	= ดับลิน
45. ฮังการี	= บูดapest		

ทวีปแอฟริกา

1. กานา	= อักกรา	2. กาบอง	= ลิเบรวิล
3. กาบอง	= ปาปัว	4. กินี	= ไคนากรี
5. กินี-บิสเซา	= บิสเซา	6. แกมเบีย	= บันจูล
7. โกตดิวัวร์	= ยามูซูกอร์	8. คอโมโรส	= โมโรนี
9. เคนยา	= ไนโรบี	10. แคเมอรูน	= ยาลุนเด

11. จิบูตี	= จิบูตี	12. ซาด	= อินจาเมนา
13. ซิมบับเว	= ฮาราเร	14. ซูดาน	= คาร์ทูม
15. ซูดานใต้	= จูบา	16. เซเชลส์	= วิกทอเรีย
17. เซเนกัล	= ดาการ์	18. เซาตูแมอีปริงชีป	= เซาตูแม
19. เซียร์ราลีโอน	= ฟรีทาวน์	20. แซมเบีย	= ลูซากา
21. โซมาเลีย	= โมกาดิชู	22. ตูนิเซีย	= ตูนีส
23. โตโก	= โลเม	24. แทนซาเนีย	= โดโดมา
25. นามิเบีย	= วินด์ฮุก	26. ไนจีเรีย	= อาบูจา
27. ไนเจอร์	= นีอาม	28. บอตสวานา	= กาโบ
29. บุรุนดี	= กีเตกา	30. บุร์กินาฟาโซ	= วากาตูกู
31. เบนิน	= ปอร์โตโนโว	32. มอริเชียส	= พอร์ตลูอิส
33. มอริเตเนีย	= นูอากช็อต	34. มาดากัสการ์	= อันตานานาริโว
35. มาลาวี	= ลิลองเว	36. มาลี	= บามาโก
37. โมซัมบิก	= มาปูตู	38. โมร็อกโก	= ราแบต
39. ยูกันดา	= กัมปาลา	40. รวันดา	= คิกาลี
41. ลิเบีย	= ตริโปลี	42. เลโซโท	= มาเซรู
43. ไลบีเรีย	= มอนโรเวีย	44. สาธารณรัฐคองโก	= บราซาวีล
45. สาธารณรัฐคองโก	= กินชาซา	46. สาธารณรัฐแอฟริกากลาง	= บังกี
47. อิเควทอเรียลกินี	= มาลาโบ	48. อียิปต์	= ไคโร
49. เอธิโอเปีย	= อาดดิสอาบาบา	50. เจริญ	= แอสมารา
51. เอสวาตินี	= อิมบวานี	52. แองโกลา	= ลูอันดา
53. แอฟริกาใต้	= 프리ทอเรีย	54. แอลจีเรีย	= แอลเจียร์

ทวีปอเมริกาเหนือ

1. กรีนาดา	= เซนต์จอร์เจส	2. กัวเตมาลา	= กัวเตมาลาซิตี
3. คอสตาริกา	= ซานโฮเซ	4. คิวบา	= อาบาบา
5. แคนาดา	= ออตตาวา	6. จาเมกา	= คิงส์ตัน
7. เซนต์คิตส์และเนวิส	= บาสเตอร์	8. เซนต์ลูเชีย	= แคสตรัส
9. เซนต์วินเซนต์และเกรนาดีนส์	= คิงส์ทาวน์	10. คอโมโรกา	= โรโซ
11. นิการากัว	= มานากัว	12. บาร์เบโดส	= บริดจ์ทาวน์
13. บาฮามาส	= แนสซอ	14. เบลีซ	= เบลโมแพน

15. ปานามา	= ปานามาซิตี	16. เม็กซิโก	= เม็กซิโกซิตี
17. สหรัฐ	= วอชิงตัน ดี.ซี.	18. สาธารณรัฐโดมินิกัน	= ซานโตโดมิงโก
19. เอลซัลวาดอร์	= ซานซัลวาดอร์	20. แอนทีกาและบาร์บิวดา	= เซนต์จอห์นส์
21. ฮอนดูรัส	= เทกูซิกัลปา	22. เฮติ	= ปอร์โตแปรงซ์

ทวีปอเมริกาใต้

1. กายอานา	= จอร์จทาวน์	2. โคลอมเบีย	= โบโกตา
3. ชิลี	= ซานติอาโก	4. ซูรินาม	= ปารามาริโบ
5. ตรินิแดดและโตเบโก	= พอร์ตออฟสเปน	6. บราซิล	= บราซิเลีย
7. โบลิเวีย	= ซูเกร	8. ปารากวัย	= อาซุนซอน
9. เปรู	= ลิมา	10. เวเนซุเอลา	= คารากัส
11. อาร์เจนตินา	= บัวโนสไอเรส	12. อุรุกวัย	= มอนเตวิเดโอ
13. เอกวาดอร์	= กิโต		

รัฐที่ไม่ได้รับการรับรองจากนานาชาติส่วนใหญ่ (รายชื่อรัฐที่ได้รับการรับรองอย่างไม่สมบูรณ์)

1. เซาท์ออสซีเชีย	= สคินวาลี	2. โชมาลีแลนด์	= ฮาร์เกย์ซา
3. ไต้หวัน	= ไทเป	4. ทรานส์นิสเตรีย	= คีร์สโปล
5. นอร์ทไอร์แลนด์	= นอร์ทโคเคีย		
6. สาธารณรัฐประชาธิปไตยอาหรับซาห์ราวี	= เอลอาอายุน		
7. อับฮาเซีย	= ซูอูมี		

► 43. นารู (Nauru) หรือชื่ออย่างเป็นทางการ สาธารณรัฐนารู (Republic of Nauru) เป็นประเทศเกาะและจุลรัฐในภูมิภาคไมโครนีเชีย ทวีปโอเชียเนีย ตอนกลางของมหาสมุทรแปซิฟิก เกาะบานาบาของประเทศคิริบาสเป็นพื้นที่ที่อยู่ใกล้เคียงที่สุด โดยอยู่ห่างกัน 300 กิโลเมตร ไปทางตะวันออก นารูตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของตูวาลู ทิศตะวันออกเฉียงเหนือของหมู่เกาะโซโลมอน โดยอยู่ห่างกัน 1,300 กิโลเมตร^[9] ทิศตะวันออกเฉียงเหนือของปาปัวนิวกินี ทิศตะวันออกเฉียงใต้ของสหพันธรัฐไมโครนีเชียและทิศใต้ของหมู่เกาะมาร์แชลล์ ด้วยพื้นที่เพียง 21 ตารางกิโลเมตร ทำให้นารูเป็นประเทศที่มีขนาดเล็กที่สุดเป็นอันดับ 3 ของโลกรองจากประเทศโมนาโกและนครรัฐวาติกัน และเป็นสาธารณรัฐที่มีขนาดเล็กที่สุด มากไปกว่านั้นด้วยจำนวนประชากรเพียง 10,670 คน จึงทำให้ประเทศนารูเป็นประเทศที่มีจำนวนประชากรน้อยที่สุดเป็นอันดับ 2 ของโลกรองจากนครรัฐวาติกัน

► 42. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน AEC คืออะไร

สมาคม ประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations : ASEAN) หรือ ประชาคมอาเซียน เป็นเป้าหมายการรวมตัวกันของประเทศสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศ ประกอบด้วย ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา และ บรูไน เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองและขีดความสามารถการแข่งขันของอาเซียนในเวที ระหว่างประเทศ รวมถึงให้อาเซียนมีความแข็งแกร่ง มีภูมิคุ้มกันที่ดี ในการรับมือกับปัญหาใหม่ ๆ ระดับโลก

ประชาคมอาเซียน เปรียบกับการเป็นครอบครัวเดียวกันของประเทศสมาชิกอาเซียน ถือกำเนิดขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2546 พร้อมกับการร่วมลงนามในปฏิญญาให้เป็นประชาคมเดียวกันให้สำเร็จภายใน พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) พร้อมกับการแบ่งประชาคมย่อยออกเป็น 3 ประชาคม หรือ 3 เสาหลัก ได้แก่

- ✦ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political and Security Community – APSC)
- ✦ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economics Community – AEC)
- ✦ ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (Asean Socio-Cultural Community – ASCC)

► ความเป็นมาพอสังเขป

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (เออีซี) เกิดขึ้นมาจากการพัฒนาสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) เนื่องจากสมาชิกอาเซียนเห็นว่า ปัจจุบันอาเซียนมีจำนวนประเทศ 10 ประเทศ ประชากรเกือบ 500 ล้านคน ดังนั้นถือว่าเป็นเศรษฐกิจภูมิภาคขนาดใหญ่ จึงควรร่วมมือกัน เพื่อให้อาเซียนมีความเข้มแข็งในด้านต่าง ๆ มากขึ้น เหตุนี้เอง อาเซียนจึงกลายสภาพเป็น เออีซี ในที่สุด โดยจะก่อตั้งเออีซีอย่างเป็นทางการใน พ.ศ. 2558 เลื่อนเข้ามาจากเดิมคือ พ.ศ. 2563

อย่างไรก็ตาม อนาคตข้างหน้า เออีซีมีแนวโน้มขยายเป็น อาเซียน +3 คือ เพิ่ม จีน เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น ก่อนที่จะเป็น อาเซียน +6 โดยเพิ่ม จีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และอินเดีย

► ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC)

AEC หรือ ASEAN Economic Community ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นเป้าหมายการรวมตัวกันของประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองกับ คู่ค้า และเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจระดับโลก รวมถึงมีการยกเว้นภาษีสินค้าบางชนิดให้กับประเทศสมาชิก ส่งเสริมให้ภูมิภาคมีความเจริญมั่งคั่ง มั่นคง ประชาชนอยู่ดีกินดี

โดยในการประชุมสุดยอดอาเซียน ASEAN Summit ครั้งที่ 8 เมื่อ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2545 ณ กรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา ที่ได้เห็นชอบให้อาเซียนกำหนดทิศทาง ได้มีการดำเนินงานที่แน่ชัดเพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่ชัดเจน ได้แก่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยจะมีตลาดและฐานการผลิตร่วมกัน และจะมีการเคลื่อนย้าย

สินค้า บริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงานมีฝีมืออย่างเสรีสำหรับการตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้ กำหนดให้สำเร็จภายในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015)

เป้าหมายสำคัญของ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC มี 4 ด้าน คือ

1. เป็นตลาดและฐานการผลิตร่วมกัน (Single Market and Production Base)

➡ เพื่อเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ ลงทุน แรงงานฝีมือ เงินทุน อย่างเสรี

➡ ส่วนนี้ จริงๆ เป็นการดำเนินตามพันธกรณีที่ได้ตกลงและดำเนินการมากันอยู่แล้ว ทั้ง

* AFTA (ASEAN Free Trade Area) เริ่มปี 2535 (1992)

* AFAS (ASEAN Framework Agreement on Services) กรอบความตกลงว่าด้วยการค้าบริการ ลงนามปี 2538 (1995) ได้เจรจาเปิดเสรีเป็นรอบๆ เสร็จไปแล้ว 5 รอบ

* AIA (ASEAN Investment Area) กรอบความตกลงว่าด้วยการค้าบริการ ลงนามและมีผลตั้งแต่ 2541 (1998)

2. สร้างขีดความสามารถทางเศรษฐกิจ (High Competitive Economic Region)

➡ ให้ความสำคัญกับประเด็นด้านนโยบาย ที่ช่วยการรวมกลุ่ม เช่น นโยบายการแข่งขัน นโยบายภาษี , ทรัพย์สินทางปัญญา, พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

➡ ร่วมกันดำเนินการโดยแลกเปลี่ยนข้อมูล ฝึกอบรมบุคลากรร่วมกัน

3. สร้างความเท่าเทียมในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Equitable Economic Development)

➡ สนับสนุนการพัฒนา SMES

➡ สร้างขีดความสามารถผ่านโครงการที่มีอยู่แล้ว

4. การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก (Fully Integrated into Global Economy)

➡ เน้นการปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจอาเซียนกับนอกภูมิภาค เช่น ทำ FTA

► **กรอบความร่วมมือ**

สำหรับ กรอบความร่วมมือ ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านเศรษฐกิจอาเซียนเมื่อวันที่ 21-22 กันยายน 2547 ที่กรุงเทพฯ สามารถหาข้อสรุปในสาระสำคัญเกี่ยวกับมาตรการร่วมที่จะใช้กับการรวมกลุ่ม สินค้าและบริการ ได้แก่ การเปิดเสรีการค้าสินค้า การค้าบริการ การลงทุน การอำนวยความสะดวกด้านการค้า และการลงทุนและการส่งเสริมการค้าและการลงทุน และความร่วมมือในด้านอื่น ๆ ดังนี้

(1) การค้าสินค้า - จะเร่งลดภาษีสินค้าใน Priority Sectors (เกษตร/ประมง/ผลิตภัณฑ์ไม้/ผลิตภัณฑ์ยาง/สิ่งทอ/ยานยนต์/อิเล็กทรอนิกส์/เทคโนโลยีสารสนเทศ/สาขาสุขภาพ) เป็น 0% เร็วขึ้นจากกรอบ AFTA เดิม 3 ปี คือ จาก 2010 เป็นปี 2007 สำหรับสมาชิกอาเซียนเดิม 6 ประเทศ และ ปี 2015 เป็น 2012 สำหรับประเทศ CLMV โดยได้กำหนดเพดานสำหรับสินค้าทั้งหมดใน Priority Sectors ไม่ต้องการเร่งลดภาษี (Negative List) ไว้ที่ 15%

(2) การค้าบริการ - จะเร่งเปิดเสรีสาขาบริการใน Priority Sectors (สาขาสุขภาพ, e-ASEAN, ท่องเที่ยวและ